

ஸ்ரீ குருதத்வ விமர்சம்.

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினீ சபையின்
அக்ராசனரும் ஸ்தாபகருமான
பிரஹ்மஸ்ரீ அருட்கவி ந. சுப்ரமணிய அய்யர்
அவர்களால் இயற்றப்பட்டு

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினீ சபையாரால்
வேளியிடப்பட்டது.
சென்னை.

PRINTED AT
THE LIBERTY PRESS,
G. T., MADRAS.

Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha Series-2.

॥ ब्रह्मविदाप्रोतिपरम् ॥

SREE GURU THATHWA VIMARSAM

IN TAMIL

BY

BRAHMA SREE N. SUBRAMANIA AIYER

President-Founder

Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha.

PUBLISHED BY

SREE BRAHMA VIDYA VIMARSINI SABHA

MADRAS

1937

(All rights reserved.)

ஸ்ரீ. பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபை

சென்னை

நோக்கங்கள்

1. மேற்படி சபையைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் களுக்குப் பிரஹ்ம விதையென்றும் ஸ்ரீ வித்யையின் விமர்சத்தில் உபநியாஸங்களின் சூலமாய் உன்க்கத்தை உண்டாக்குதல்.

2. இச்சபையின் ஸ்தாபகரும் அகராஸனருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ ந. சுபரமணிய அய்யர் அவர்களாலும், அவரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இதர ஆசிரியர்களாலும் இயற்றப்பட்ட பிரஹ்ம வித்யா ஸம்பந்தமான க்ரந்தங்களை வெளியிடுதல்.

3. அங்கத்தினர்களுக்கு, ஸ்வ ஸ்வரூப அபரோகக் ஸாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு அத்தியந்த ரஹஸ்ய விஷயங்களை போதித்து உதவி புரிதல்.

ஹே சபையைப்பற்றி இதர விஷயங்களுக்கு அங்கத்தினர் கண்ட விலாஸத்திற்கு எழுதி தெரிந்துகொள்ளலாம். மாணேஜர்,

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபை

89, லாயட்ஸ் ரோட்,

மயப்பேட்டை

சென்னை

श्री
ललिता महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः

॥ ब्रह्मविदाप्नोतिपरम् ॥

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेषु पाशाङ्कुशपुष्पबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥

முகவுரை

இச்சிறு நூலானது சென்னை ஸ்ரீ பிரஹ்மவித்யாவிமர்சினி ஸபையில் “ ஸ்ரீ குருதத்துவம் ” என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி நடந்த உபநிஷாஸங்களின் ஸாரமாகும். இது, ஸ்ரீ குருவின் உண்மை ஸ்வரூபம் யாது? குரு ஸ்வரூபத்தை நாம் ஏன் விசாரிக்கவேண்டும்? இவ்விசாரத்தால் நாம் அடையும் பயன் என்ன? என்னும் விஷயங்களையும், குரு நாமங்களின் அர்த்தத்தையும் ‘ குரு தத்துவம் எல்லாத் தத்துவங்களேவிடச் சிறந்தது ’ என்பதையும், பாரமார்த்திக - (தத்துவாதீத) குருவின் ஸ்வரூபத்தையும் முமுக்ஷுக்களுக்கு குருவின் பரம்பையின் ஞானம் அத்தியாவசியம் என்பதையும், ஸ்ரீ குரு பாதுகா ஸ்வரூபத்தையும் பாதுகா மந்த்ரார்த்தத்தையும், குருவை எங்குனம் தியானிக்கவேண்டும் என்பதையும் நன்கு விளக்குகின்றது. ஸ்ரீ வித்யோபாஸகர்களுக்கு ஸ்ரீ குருவைவிடச் சிறந்ததொன்று இல்லை. உபாஸ்யமாயுள்ள பரதேவதையும் ஸ்ரீ குருஸ்வரூபம் தான் என்பது பரம வித்தாந்தமாகும். ஆதலால் இச்சிறு நூல் உபாஸகர்களுக்கு மிகப் பயனுள்ளதாயிருக்கும் என்பதில் யாதும் சந்தேகமில்லை. மேற்படி சபையில் நடக்கும் உபநிஷாஸங்களை நேரில் சிரவணம் செய்ய முடியாதவர்களுக்கு அவ்வுபநிஷாஸங்களின் ஸாரமாக, இதைப்போன்ற பல சிறு நூல்கள் வெளிவருதல் வேண்டுமென்பது சபையாரின் எண்ணமாகும். ஆகவே இச்சிறு நூலை யாவரும் ஆதரிப்பாரேயாயின், இதைப்போன்று, பல உபநிஷாஸங்களை நூல் வடிவமாக வெளியிடுதற்கு மிகவும் உபயோகமாக விருக்கும்.

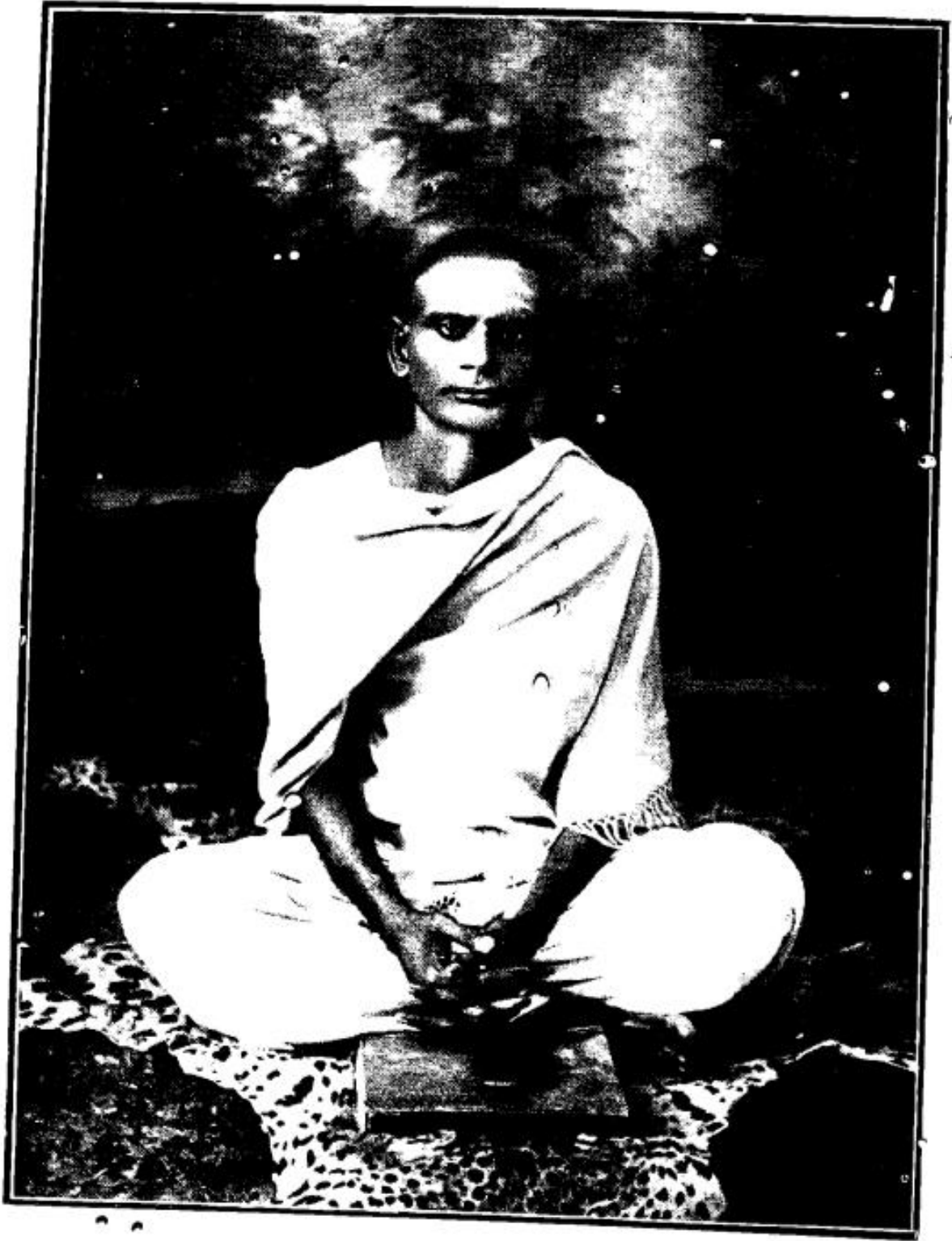
இங்ஙனம், விதேயன்,

சென்னை,
14-10-'37.

E. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர்,

வைஸ் - பிரஸிடென்ட்,

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபை, சென்னை.

பிரஹ்மஸ்ரீ ந. சுப்பரமணிய அய்யர்

ஸ்ரீமஹா வாஷுகாஹ்யம் நமஃ
ஸ்ரீஹாதி வாஸுதஸ்யை நமஃ
ஸ்ரீமணைய நமஃ

ஸ்ரீ குருதத்வ விமர்சம்

குருதத்வ விமர்ச மென்பது “குருவின் வாஸ்தவ
மான “இயல்பை” விசாரித்தலாம். குருவின் உண்மை
ஸ்வரூபத்தை நாம் ஏன் விசாரிக்கவேண்டும்? இவ் விசா
ரணையால் நாம் அடையும் பயன் யாது? என்னும் கேள்வி
கள் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் எழுவது சகஜமே.
‘புறயோஜந தநுஜிஸ்ய நமோஹி புவதக்தே
என்பது நியாயம். ஆதலின் உபயோகமின்றிய ஒரு காரி
யத்தில் எவனும் பிரவர்த்திக்க மாட்டா னல்லவா? நம்
யாவருக்கும் சுகம் வேண்டும், துக்கம் வேண்டாம் என்
னும் எண்ண மிருக்கின்றது. அந்த சுகமும், என்றைக்கும்
அழியாததாயு மிருக்கவேண்டு மென்று நினைக்கின்றோம்.
என்றும் அழியாத நித்திய சுகத்தைத்தான் சாஸ்திரங்கள்
மோக்ஷ மென்று கூறுகின்றன. இத்தகைய “நித்தியாநந்தி
ஸ்வரூப மோக்ஷம், தத்துவஞானம், ஆத்மஞானம்,
பிரஹ்ம ஞானம் என்று கூறப்படும் பிரஹ்ம வித்தையால்
தான் ஏற்படும்” என்பது ஸகல சாஸ்திரங்களின் சித்
தார்தமாகும். “தாதி ஸொகம் சூதூவிசு, ஸுஹுவிஸு
ஹேவ ஹதி, ஜூநாநாஹேவ து கெவயு” என்பன
இதற்குப் பிரமாணங்களாம். ஆகவே தன்னை யறியும்
சொருபமான ஆத்மஞானம் அல்லது பிரஹ்ம வித்தை
யானது, சற்குருவைச் சரணமடைந்து, அவருக்குத் தன்
னிடத்தில் கருணை யுண்டாகும்படி சற்சீடனாய் ஒழுகி,

அவருடைய அநுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனாவற்கே உண்டாகும் என்பது சாஸ்திர சித்தாந்தமாம்.

“சூரியபூவாநு வாரூஷோவெடி” சற்குருவைப் பெற்றவன்தான் பிரஹ்மாபின்னமாய்த் தன்னை யறிகின்றான். ஆதலால் பிரஹ்மாபின்னமாய்த் தன்னை யறிந்து நித்தியநந்தப் பெருவாழ்வனை யடைதற்குச் சற்குருவின் அடைவு (லாபம்) அத்தியாவசியம். சற்குருவின் லாபத்திற்குக் குரு தத்துவ விமர்சம் இன்றியமையாத தல்லவா? ஆதலின் குரு தத்துவ ஆராய்ச்சியானது மகத்தாகிய பிரயோஜனத்தோடு கூடிய முக்கிய விஷயமென்றும், மனிதப் பிறவியை யடைந்த ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீ குரு தத்துவத்தைப்பற்றி யாராய்வதற்கு உரியவென்றும் ஏற்படுகின்றது.

“தஜிஜ்ஞாநாயுஃ ஸமாரூ லேவாலிமஹைக
ஸஜிஹாணிஃ ஸ்ரோத்ரியம் ஸ்ரஹ்நிஷு”

“ஜீவப் பிரஹ்மைக்கியரூப பிரஹ்ம வித்தையினை யடையும்பொருட்டு, ஸத்சிஷ்யனாகிய முமுகூவானவன் கையில் உலர்ந்த ஸமித்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு, அத் யாத்ம சாஸ்திரங்களைச் சந்தேக விபரீதங்களறக் கற்றறிந்தவரும், பிரஹ்ம நிஷ்டருமாகிய சற்குருவை யடையட்டும்” என்று உபநிஷத்து கூறுகின்றது. சிஷ்யன் சற்குருவை யடைந்து விசாரித்து அறியவேண்டியவை யாவன:— (1) உலகத்தின் இயல்பு, (2) தன் நிலை (ஜீவ விசாரம்), (3) ஈஸ்வர ஸ்வரூபம் என்பனவாம். இவற்றுள் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் தன்னைப்பற்றிய அறிவு கொஞ்சம் உண்டு. முமுகூ அதாவது மோகூத்தில் விருப்ப முடையவனுக்கு விவேகம், வைராக்கியம், சமம், தமம், திதிட்சை, உபரதி, சிரத்தை, ஸமாதானம் என்னும் சாத

னங்கள் நிரம்பி இருக்கவேண்டு மல்லவா? ஆதலின், விவேக வைராக்கியாதிகளால், தான், ஸ்தூல சரீர மன்று என்பதும், நிஷ்காம கர்மத்தைச் செய்து சித்த சுத்தியைப் பெற்ற காரணத்தால், பரலோகத்திற்குப் புண்ணிய பல அநுபவத்தின் பொருட்டு ஜீவன் செல்லுதலும், பின்னர் புண்ணிய பலம் தேய்ந்த பின்னர் இம்மண்ணுலகத்தில் பிறத்தலும் மாத்திரமே தனது அதாவது ஜீவனது இயல்பு என்று அறிந்திருக்கின்றனன்; உலகமானது, கர்த்தா போக்தா வடிவமாயுள்ள தன்னால், கண்காதி முதலிய ஐந்து ஞானேந்திரியங்களின் மூலமாய் அநுபவித்து உணரப்படும் தன்மையது என்றும் அறிந்திருக்கின்றனன்; இவற்றோடு, ஈஸ்வரன் ஒருவன் உண்டென்றும், அவன்தான் இவ்வுலகத்திற்குக் காரணன் என்றும், அவனே ஜீவர்களால் இயற்றப்படும் ஸகல கர்மங்களுக்கும் பலத்தைத் தருபவரென்றும் அறிந்துள்ளான். முமுக்ஷுத்துவத்தை யடைந்த பின்னர் அறிய வேண்டியதாவது:—ஜீவன் கர்த்தா போக்தா அல்ல; ஸச்சிதாநந்த வடிவ அஸங்க ஆத்ம ஸ்வரூபமே பரமேஸ்வரனும் ஸச்சிதாநந்த வடிவன்தான்; காணப்படும் நாமரூப வடிவ உலகம் மித்தை; போக்கிய ரூப உலகம் ஸூக்ஷ்ம ஞான விசாரத்தில் மித்தை யென்று உணரப்படுங் காரணத்தால், தான் (ஜீவன்) கர்த்தாவென்பதும் போக்தா வென்பதும் கற்பிதமாய்த் தோன்றும். தோன்றவே, போக்கிய போக்தா வடிவ ஜட சேதனப் பிரபஞ்ச காரணத்துவமும் பரமேஸ்வர ஸ்வரூபத்தினின்றும், நீங்கும். நீங்கவே ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய ஞானமே மிஞ்சும். இந்த ஞானமே முமுக்ஷுவினால் அடையத்தக்கது. “தஜ்ஜிஜ்ஞாநாயுடம்” என்று சுருதிகூறுவது இந்த ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய ஞானத்தைத்தான் இதுதான் மேலானதாயுள்ள பரவித்தையாகும்.

வித்தை, பீரம், அபரம் என இருவகைத்து. நித்திய நைமித்திக, கர்மம், பிராயச்சித்தாதி தர்மாநுஷ்டா; னங்களால் இஹபர சுகங்களை யதுபவிக்கலா மென்று கூறும் கர்மகாண்ட சுருதிகளும், பேதத்தோடு கூடிய மூர்த்தி உபாஸனைகளைச் செய்து வைகுண்டம், கைலாசம் முதலிய உபாஸ்ய(ஸா)லோக்யங்களை யடைந்து ஸாமீப்ய, ஸாரூப்யாதி கிரம முக்திகளையும் பெற்றுப் பின்னரும் சாபாதிகளினடைவினால் மீண்டும் பூமியிற் பிறத்தலைப் புராணாதிகளினால் நாம் அறிவதனால் பிரதீக உபாஸனாப் பிரதிபாதக சுருதிகளும், அபரவித்தை யென்று கூறப்படும் இவ்வபரவித்தை அநித்ய பல முடைமையால் முமுகூஷுவிற்கு ஹேயமானது. ஆதலின் பரவித்தையாகும் ஜீவப் பிரஹ்மைக்கியரூப பிரஹ்ம வித்தையே முமுகூஷுவினால் அடையத் தக்கது. இதன் லாபத்திற்காகவே சற்குருவை அடைவது. “சமித்துக்களைக் கையில் உடையவனாய்” என்பதன் தாற்பரியமாவது, எங்ஙனம் ஸமித்தானது தன்னிடத்தில் நெருப்புப் பிடித்து எரிதற்குப் பிரதிபந்தகமாயுள்ள ஜலத்தின் சம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட ஈரம் முற்றிலும் நீங்கப்பெற்றிருக்கின்றதோ அங்ஙனமே முமுகூஷுவாகிய தன் மனமும் ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய தத்துவஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயுள்ள உலகப் பற்றுக்கள் யாவும் வைராக்கியாதி சாதனங்களினால் முற்றும் ஒழிந்துள்ளதென்று காட்டுங் குறிப்பாகும். இது மோட்சத்தில் விருப்பமுடைய சத் சிஷ்யனுடைய சிறந்த லக்ஷணம்.

“ஸௌத்ரியம் ஸுஹநிஷ்டம்” என்னும் இரண்டு பதங்கள் சற்குருவின் தன்மையைத் தெரிவிக்கின்றன. குரு, சிஷ்யனுடைய சந்தேகங்களையும் விபரீதங்களையும் போக்கடிக்க, அத்யாத்ம ஞான சாஸ்திரங்களைத் தான்

நன்கு கற்றறிந்தவராயும், ஜீவப் ப்ரஹ்மைக்கிய சுவானுபவ முடையவராயும் இருத்தல் வேண்டும். இந்த லக்ஷணங்கள் பெருந்தியவர்தான் ஆசார்யன் எனப்படுவர்.

சூவிநொதிஹி ஸாஸூராணி ஹ்ராவாரெ ஷ்வாவயகூவி |
ஸ்யம் சூவரதெ யஸூக தஸூராவாயு உயுக்தெ ||

என்னுள் பிரமாணப்படி, “சாஸ்திரங்களை நன்கு சோதித் துணர்ந்து எங்கும் அகண்டேக ரஸமாய்க் கண்டு, அந்த பாவத்தோடு ஒழுகும் ஆசாரத்தையே மேலாகிய ஆசார மென்று சிஷ்யர்களுக்குப் போதித்துத் தானும் அந்நிலையில் நிற்பவரே ஆசார்யனாவான்.” என்றேற்படுகின்றது.

இத்தகைய சிறந்த ஆசார்யன், முழுகூவல்லாத தாழ்ந்த அதிகாரிகளைக் கண்ட காலத்தில் அவர்களின் தன்மைக்கு மாறுபாடானதும், அவர்களால் கிரகிக்கக்கூடாததுமான மேல் நிலையைப்போதித்து அவர்களது புத்தியை மயக்க மாட்டார்கள். “நஸூபிஹேஹி ஜநயெக” என்னும் பிரமாணத்தின்படி அவரவர்களது அதிகாரத்திற்கும் தன்மைக்கும் தக்கபடியே உபதேசிப்பர். இத்தகைய லக்ஷணங் களையுடைய குருவே சிஷ்யர்களால் அடையத் தக்கவர்.

குருவில்லாமல் எவனும் எந்த வித்தையையும் அப் பியஸிக்க முடியாது. எனின், அதீந்திரியமாயும், பார லௌகிகமாயுமுள்ள ஆத்மாபின்ன பிரஹ்மத்தை யறி வதற்கு குரு அவசியம் வேண்டுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

ஜீவப் பிரஹ்மைக்கியத்தையே பரமதாற்பரியமா யுடைய வேத, வேதாந்த, ஸ்மிருதி, புராண இதி ஹாஸ, ஸூத்ராதிகள் கடலுக்குச் சமானமெனக் கூற லாம். நாம் நேரே கடலுக்குச் சென்று கடல் நீரையருந்தி தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளல் முடியாது. இதை யறி

யாது ஒருவன் தீரகமுடையோனாய்க் கடல் நீரைக் குடிப்
பானேயாயின், குளிக்கப் போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்
கொள்வதுபோல், தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளப்
போய் தாகத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டவனாவான்.
இங்ஙனமே அத்தயாத்ம சாஸ்திரங்களை நமக்கு நாமே கற்
றுணர முயல்வதாகும். இம்முயற்சியினால் நமக்குப் பரம
தாற்பரியமாயுள்ள ரஹஸ்யார்த்தம் புலப்படாத இம்
மட்டேயன்றி, விபரீதமான அர்த்தங்கள் தோன்றி நமது
அஞ்ஞானம் முன்னிலும் அதிகப்படும்.

எங்ஙனம் மேகமானது கடல் நீரை அருந்தி, ஸர்வப்
பிராணிகளும் குடித்து நீர் வேட்கையைத் தணித்துக்
கொள்ளத் தக்க மதுரமான நீரைப் பொழிகின்றதோ, அங்
ங்ஙனமே, சற்குருவும் வேத வேதாந்தம் முதலிய ஸகல சாஸ்
திரங்களையும் கற்றுணர்ந்து சிஷ்யர்களின் அதிகாரத்திற்
கேற்ப, அவரவர்களுக்குத் தகுதியானவற்றையுபதேசித்து
முடிவில் மேலான நிலைமைக்குக் கொண்டு வருகின்றனர்.
ஆதலின் சற்குருவின் மூலமாகவேதான் ஞான சாஸ்திர
விசாரம் செய்ய வேண்டியது.

சாஸ்திரங்கள் அநந்தமாயும் கடல் போல் அதிக
விஸ்தாரமாயும் இருப்பதால் அவற்றை யெல்லாம் குரு
முகமாய் அறிதல் கூடாததொன்றேயாகும். ஆயினும் ஒரு
வனுக்குச் சிறந்த குரு பக்தியிருக்குமேயாயின், அவர்
மூலமாய் அவனுக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரு வாக்கியத்தின்
மூலமாய், எல்லா சாஸ்திரங்களின் ரகசியத்தையும் அறி
தல் கூடும். ஸாதகனான சிஷ்யன் காமக்குரோதாதி கல்
மஷங்கள் அற்ற தன் தூய ஹிருதய பிடத்தில் சற்குருவை
எழுந்தருளச் செய்து ஸதா அவரை மானலிகமாய்ப்
பூஜித்தல்வேண்டும். இத்தகைய சிஷ்யன், தூய்மையான
மனத்தையுடைய தன்மையால், தன் அந்தக்கீரணத்

திற்கு அதிஷ்டசனமாய் விளங்கும் தனது ஆத்ம ஸ்வரூப பரதேவதையைச் சற்குருவின் அருளால், குருஸ்வரூப மாகவே அறிகின்றான். அவனுக்குத் தோன்றும் எண்ணங்கள் யாவும் குருவின் உபதேசத்தினால் கிடைத்தவை க்ளென்றே கொள்ளத் தகும்.

குரு தத்துவமானது பரமேஸ்வர தத்துவத்தைவிட மேலானதென்று ஸகல சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன.

ஸ்ரீவெருஷே மூரூ ஸூரதா
மூரூ ருஷே நகபூந ||

என்று ஸூத்ரஸம்ஹிதை கூறுகின்றது. சிவன் கோபித் தால் அதை குருவால் நீக்க முடியும். குரு கோபத்தை நீக்க யாருமில்லை. இதனால் சிவதத்துவத்தைவிட குரு தத்துவம் சிறந்ததென்று ஏற்படுகின்றது.

திருவிடைமருதூரில் சில வருடங்களுக்குமுன் பிக்ஷு சாஸ்திரிகள் என்னும் பெரியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தனது குருவின் ஆணையை மீறி உலகத்திற்கு நன்மை செய்யவேண்டி ஞான சாஸ்திரமாகிய ரிபுகீதையை வட மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இதனால் குருசாபம் ஏற்பட்டுத் தமது இருகண்களும் பார்வை குன்றியன. குருவும் பரிபூர்ணபாவத்தை அடைந்தனர். பிறகு அவர் இன்னது செய்வதெனத் தெரியாமல் தனது உபாஸனாமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ஆனந்த தாண்டவ மூர்த்தி யாகிய ஸ்ரீ நடராஜரைத் துதிக்கச் சிதம்பரம் சென்று, சற்குரு பாவனையாய்த் துதித்துத் தான் மொழிபெயர்த்த நூலை அர்ப்பணம் செய்து ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் முடிவிலும் ஸ்ரீ நடராஜரைத் துதித்தனர். சாஸ்திரிகள் மீது கருணைகூர்ந்து நடராஜப்பெருமான் ஒருகண் பார்வையை யருளி, குருவின் கட்டளையை மீறியதால் இன்னொரு கண்

பார்வையைத் தம்மால் தருதல் முடியாதென்று கனவில் தோன்றிக் கூறினர். இச் சரித்திரத்திலிருந்து சிவதத்துவத்தை விட குருதத்துவம் சிறந்ததென்று தெளிவாகின்ற தல்லவா?

மேலும் “கணாரணீ யாநூஹதொஹீ யாநு” என்ற வாக்கியப்படி பரமாத்மா அணுவுக்கும் அணுவாயும், மகத்துக்கும் மகத்தாயும் விளங்குவதுபோல், குரு என்னும் பதமும் மகத்துக்கும் மகத்தானவர் என்று அறிவிக்கின்றது. ஆதலின் குருவுக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் எள்ளளவும் பேதமில்லை என்று ஏற்படுகின்றது.

மற்றொருவகையிலும், பரமேஸ்வரனைவிட சற்குரு மேம்பட்டவரென்று ஏற்படுகின்றது. எப்படி யெனில் பரமேஸ்வரன் சிருஷ்டி முதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களை மாயையோடு கூடிச் செய்கின்றனர். அதனால் அவரை மாயாவிசிஷ்ட சேதனர் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. சற்குருவோவெனில் சுத்த சைதன்னிய ஸ்வரூபர். ஆதலின் மாயா காரியங்களாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் அவரிடம் கிடையா. குருதத்துவம் பிரபஞ்சாதீதமானது. பிரபஞ்ச காரணராகிய பரமேஸ்வரனே ஸ்ரீ குரு ரூபமாய் வருகின்றார். இங்ஙனம் அவர் குருவடிவமாய் வருங்கால், தான் லீலையாய்க்கொண்ட மாயையை நீக்கிச் சுத்த சைதன்யமாதல் வேண்டும் என்பது சாஸ்திர சம்மதமாகும்.

ஆதலால் குருதத்துவம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்குவதோடு பரப்பிரஹ்மத்திற்கு அபின்னமாயும் இருக்கின்றதென ஏற்பட்டது.

குருவின் நாமதேயங்களின் தத்துவ விமர்சனம்

ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி முதலிய அத்யாத்ம சாஸ்திரங்களில் குருவுக்குப் பல நாமாக்கள் கூறப்பட்டு அவற்றின் அர்த்த

விமர்சனமும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றிற் சில
வற்றை இங்கு விசாரிப்போம்.

“மாராஸூ^{வண}ஹா மாராஸி^{வண}ஹா மாராஸெ^{வண}ஹா
 ஸி^{வண}ஹா : மாராஸூ^{வண}ஹா வராஸூ^{வண}ஹா தி^{வண}ஹா ஸ்ரீ
 மாராவெ நஃ : ” என்னும் பிரமாணப்படி எல்லா
 தேவதைகளும் குருருபமே என்றேற்படுகின்றது. இது
 பொதுவகை. சிறப்புவுகையாய்க் கூறுமிடத்து, ஸ்ரீ குரு
 விற்கு, ஆசார்யன், ஆராத்யன், தேசிகன், ஸ்வாமி,
 மஹேஸ்வரன், ஸ்ரீநாதன், தேவன், பட்டாரகன், பிரபு,
 யோகி, ஸம்யமீ, அவதூதன் முதலிய நாமதேயங்கள்
 உண்டு. இப்பெயர்களின் அர்த்தத்தை விசாரிப்போம்.

சுரு

மஹாஷ்ட ஸ்ய காரஸ்யாஃ - நமகாரஸ்துநிரொயக : |
 சுயகார நிரொயகாஃ மஹாநித்யயதெ ||

கு-என்பது அஞ்ஞானம். ரு-என்பது அதனை
யொழிப்பது. ஆதலின் அஞ்ஞானத்தை யொழித்துத்
தத்துவ ஞானத்தை அருள்பவருக்குக் குரு என்று பெயர்.

முகாரொ ஜநாந ஸ்வத்தி : ரெவலூஷி புகாஸ்கி
உகாநஸ்திவ தாஜாத்திம் முரானிதுநிய்யதெ ||

குரு என்னும் நாமத்திற்கு மற்றொரு வகையாய்ப்
பொருள் கூறப்படுகிறது.

கு-என்பது தத்துவ ஞானத்தை யருளல். ர-என்பது அத்தத்வக்ஞானம் அநுபவத்திற்கு வரும்படி செய்தல். உகர மென்பது ஆத்மஞான அநுபவத்தினால் ஆத்மப் பிரஹ்மமெனக்கியத்தை யுணர்தல். ஆகிய இவற்றை யருளுவதால் குருவெனும் பெயர் சித்தித்தது.

ஆசார்யன்

சூவிநொதிஹி ஸாஸ்திராணி ஹ்யாவாஸௌ ஸ்வாயத்யுவி |
ஸ்யம் சுவாஸ்தே யஸ்யாஸு தஸ்யாஜாவாஸு உத்யுதே ||

எல்லா ஞான சாஸ்திரங்களையும் நன்கு சேர்த்துத்
துணர்ந்து, ஆத்மப் பிரஹ்மைக்கிய மென்னும் மிகச்
சிறந்த ஆசார்யத்தைச் சிஷ்யர்களுக்குப் போதித்துத்
தானும் அந்நிலையில் நிற்பதனால் ஆசார்யன் எனப்படுகின்
றான்.

ஆராத்தியன்

சூத்ஸாவ ப்ரஹ்மநாதோ ராமஹேஷாஜி வஜ்ரநாக |
யுராமெநகநிஷி விதூக்ஷாஸு சூராயு உதி கயுதே ||

ஆத்ம ஞானத்தை யருளுவதாலும், ராகத்துவே
ஷாதிகளற்று விளங்குவதாலும், ஸதா ஜீவப் பிரஹ்
மைக்கிய சமாதியில் இருப்பதாலும், ஆராத்தியன் என்
னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

தேசிகள்

பேவதா ரமுவயாரிக்ஷாஸு ஸிஷ்யாநாமுஹ கார
ணாக |
கரணராய ரமுகிதூக்ஷாஸு ஷேஸிகஃ கயிதஃ ப்ரியே ||

பிரகாசமே வடிவமாயுடையதாலும், சிஷ்யர்களின்
அனுக்கிரஹத்திற்குக் காரணராயிருப்பதாலும், கருணையே
தேகமாயுடையதாலும் தேசிகள் என்று அழைக்கப்
படுகின்றனர்.

ஸ்வாமி

ஸூத்ர ஸாமஸிஸுநீயுஸு வரதகூடியு விந்தநாக ||
பிரயோஜனாநவிஹீநகூஸு ஸூரீதி கயிதஃ ப்ரியே ||

வாஸனாகூய மனோ நாசங்களால் பரிதத்துவ சிந்தனை
யுடைமையினாலும், கற்பிதமாகிய உலகப்பிரவிர்த்தி
யில்லாமையினாலும் ஸ்வாமி எனப்படுகின்றனர்.

மஹேஸ்வரன்

நொநொஷாடி டிரகூகாசு ஹேதுவாஷாடி வஜு
நாசு |

ஹாடி ஸ்ரானிஷு ஸாஷுஷாசு ரஜிகூகாஜு கஹேஸூரஃ ||

மீனத்தின் அசுத்தங்கள் நசித்ததனாலும், வாதங்களில்
தலைபிட்டுக் கொள்ளாது யாவருடனும் நட்பு கொள்வதனா
லும், நாய் முதலிய தாழ்ந்த பிராணிகளிடத்திலும் ஆத்ம
ஸ்வரூபத்தை புணர்ந்து ஆத்மாநந்தத்தில் திளைக்குங்
காரணத்தால் குருவிற்கு மஹேஸ்வரன் என்னும் பெயருண்
டாயிற்று.

ஸ்ரீநாதர்

ஸ்ரீரோக்ஷ ஜோந டிரகூகாசு நாடி ஸ்ரஹாதுவோய
நாசு |

ஸ்மிதாஜோந விஹகூகாசு ஸ்ரீநாயஃ சுயிதஃ ப்ரியெ ||

மோக்ஷ ஞானத்தையளிப்பதனாலும், நாதப் பிரஹ்மத்
தின் ஞானத்தை ஆத்மாவிற்கு அபேதமாய்ப் போதிப்ப
தாலும், அஞ்ஞானம் ஒழிந்து விளங்கும் லிங்கத்தினாலும்
ஸ்ரீநாதர் என்னும் பெயருண்டாயிற்று.

தேவன்

ஷேஸு காமாவிரோயேந வதுபோநாதீ காமாஹதே |

வஸீக்யத ஜமஜீவாசு ஷேவ ஐக்யவிய்யதே ||

கால தேசங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் சிஷ்யர்களுக்
குக் குலாகமங்களாகிய ஞான சாஸ்திரங்களைப் போதிப்ப

தாலும் உலகப்பற்றுக்களினின்றும் நீங்கினவராயும், எல்லா ஜீவர்களையும் தனது ஞானப்பார்வையில் தன் வயப்படுத்துபவராயும் இருப்பதால் தேவன் எனப்படுவான்.

பட்டாரகன்

ஹவவாஸ ப்ரஸஜ்நாக டுங்காரெதூக ஸ்வராக் |
ரக்ஷணாக் கஜீநீயகூரக ஹட்டாரக ஹதீரிதஃ ||

ஜனன மரணமென்னும் ஸம்ஸாரத்தை யெழுதிப்பதனாலும், ஆனந்தஸ்வரூப மோகூதத்தை யளிக்கும் (டிகார) பீஜரூப சிற்சந்திர கலையைச் சிரசில் அணிந்திருப்பதாலும், தன்னைச் சரணமடைந்தவரை பிறப்பிறப்பென்னும் பெரு நோயினின்றும் ரக்ஷிப்பதனாலும், மனோஹரமாய் இருப்பதனாலும் அவர் பட்டாரகர் என்னும் பெயரைப் பெற்றார்.

பிரபு

ப்ரஹ்மவாமஜி வெஜாந்த ரஹஸ்யராயு விஜிஸ்தநாக் |
ஹுதி ஸுதி ப்ரஹ்நாஜ ப்ரஹ் ரிக்ஷுலிய்யதெ ||

மறை பொருளாயுள்ள ஆகமங்கள், வேதாந்தங்கள் முதலியவற்றின் இரகஸ்யங்களை நன்கு விளக்குவதனாலும், போக மோகூதங்களை யருள்வதனாலும் பிரபு என்றழைக்கப்படுவர்.

யோகி

யோகி ஸுஜ்நாநுஸ்யாநாக் ப்ரஹ்மரஹ் ஸுஜ்நாநுஸ்யாநாக் |
ஸ்வரூபமண வஜ்ஜுகூரக யோகீதிக்ஷிதஃ ப்ரியெ ||

மந்தரங்களின் வீர்யரூபமான தத்துவத்தை விளக்கி, யோகி முத்திரையின் ரஹஸ்யத்தைப் போதிப்பதாலும், தேவகணங்களால் பூஜிக்கப்படுவதாலும் யோகி என்பர்.

உலகப்பற்றினாலுண்டாகும் துக்கங்களை யெல்லாம் ஒழித்ததனாலும், பிரஹ்மசரியம் முதல் அதிவர்ணஸ்ரமம் வரையிலுள்ள எந்த ஆஸ்ரமத்திலும் வசிப்பதாலும், கட்டுப்படுத்தும் தர்ம சாஸ்திரங்களுக்கு அதீதமாய் விளங்குவதாலும் ஸம்யகம் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

அவதூதர்

சுக்ஷரகூபாசு வரெணுகூபாசு யதித ஸம்ஸாரஸ்யநாசு |
தக்ஷிணயுகலிங்ககூபாசு சுவயதிதொ஽நியதெ ||

நாச ரகிதமாய் இருப்பதனாலும் யாவராலும் பூஜிக்
கப்பட்டத்தக்கவரா யிருப்பதாலும் “தத்துவமவலி” முத
லிய மஹா வாக்கியங்களினால் சித்திக்கும் ஸ்வரூபமுடைய
வரா யிருத்தலினாலும் அவதூதர் என்னும் காரணப்பெயர்
ஏற்பட்டது.

இதுகாறும் நாம் விசாரித்த நாமங்களினால் ஸ்ரீ குரு நாதரின் இயல்பும் மகிமைபும் நன்கு விளங்குகின்றன. மேலும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்யாளின் பரம குரு வாகிய ஸ்ரீ கேளட பாதாசார்யாளால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீ வித்தியா மந்திர ரத்ன ஸூத்ர வியாக்கியானத்தில்,

“யயா வடநூ கயஸஃ கும்ஹஸு காயுடவாஹகஃ |
தயா டேவநூஃதூ மூருஸு காயுட உஹுதெ ||
தஸூரக மூரு ரெவ ஃதூ | மூருரெவ ஸூரஃ |
ஸனவஃதூயிஷ்ந டேவதா || ஹேஹாவாஹ |
ஸூரோ மூரு ராதேஹி வஹநாக்.

எங்ஙனம் கடம், கலசம், சும்பம் முதலிய பதங்கள் குடத்தின் பர்யாய நாமங்களோ, அங்ஙனமே தேவ, மந்த்ர, குரு முதலிய பெயர்கள் ஒரு பொருளையே குறிக்கும் ப்ரியாய நாமங்களாகும். ஆதலின் குருவே மந்திர ஸ்வரூபம், மந்த்ரத்தின் அதிதேவதையும் அவரே. உண்மை நோக்கில் ஈஸ்வரன், குரு, ஸாதகன், இவர்களுக்குப் பேதமே இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால் சிஷ்யனாகிய ஸாதகன், தனக்கும் தன் குருவுக்குமுள்ள அபேதத்தைப் பரிபூர்ண அகண்டாகார விருத்தியில் பாவிக்கலாமே யன்றி குரு சுச்ருஷையிலும், பக்தியிலும், ஒழுக்கத்திலும் எள்ளளவுங் காட்டக்கூடாது. “ ஹாவாஸெஷ்தம் ஸஷா காயுஷ கியாஸெஷ்தம் ஸா காரா | ” என்பது இதற்குப் பிரமாணமாம்.

கு ரு த த் து வ ம்

தத்துவம் என்றால் உண்மைப் பொருள் என்று அர்த்தமாகும். அழிவில்லாமல் நித்தியமாயுள்ள தத்துவம் ஒன்றே. எங்ஙனம் நெய்யானது ஆயுளை விருத்திசெய்யுங் காரணத்தால் அதற்கு “ ஆயுஸ் ” என்று கூறப்படுகின்றதோ அங்ஙனமே பாரமார்த்திக தத்துவமான பரப் பிரஹ்மத்தை யறிதற்குச் சாதனங்களாயுள்ள சிலவற்றைச் சாஸ்திரங்களில் தத்துவங்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தத்துவங்கள் 25 என்றும், 36 என்றும், 51 என்றும், 36 என்றும், பலவகையாயுள்ளன. சைவம், சாக்-தம் முதலிய ஆகமங்களில் முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாகமங்களை யொட்டி, அம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் மூன்று வகைப்படும். அவை

முறையே அசுத்த தத்துவங்கள் 24 சுத்தாசுத்த தத்துவங்கள் 7 ; சுத்த தத்துவங்கள் 5 ; ஆக முப்பத்தாறு.

சுத்த தத்துவங்கள் 5. :—சுத்தவித்தை, ஈஸ்வர, ஸதா சிவ, சக்தி, சிவம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் சுத்த தத்துவங்களாகும்.

சுத்தாசுத்த தத்துவங்கள் 7 :—ஈயை, கலை, அவித்தை, அராக, கால, நியதி, புருஷன் என்னும் ஏழும் சுத்தாசுத்த மிஸ்ர தத்துவங்களாகும்.

அசுத்த தத்துவங்கள். 24. :—பூதங்கள் 5., தன் மாத்திரை 5., கர்மேந்திரியங்கள் 5., ஞானேந்திரியங்கள் 5., மனம், புத்தி, அகங்காரம், பிரகிருதி ஆக இருபத்தினுன்காகும். சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் ஞான பூமிகைகளாகும். சுத்த வித்தையினால், சுத்தாசுத்த தத்துவத்திலுள்ள புருஷன் தனக்கு மாயையினால் தோன்றியதான, கலை, அவித்தை, ராகம், காலம், நியதி என்னும் ஐந்து மறைப்புக்களால் ஏற்பட்ட பேதத்தை யொழித்துத் தான் பரமேஸ்வர வடிவினனே என்று அறிகின்றான். பின்னர் ஈஸ்வர தத்துவத்தினால், பிரபஞ்சத்திற்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும் உள்ள அபேதத்தையும் அறிகின்றான். ஜகத்து, ஜீவன் பரம் என்னும் மூன்றன் அபேத வுணர்ச்சி இத்தத்துவங்களால் உண்டாகின்றது. இதுவே அகண்டாகார விருத்தி வடிவ சிற்சக்தியென்னும் சக்தி தத்துவம். இந்த அகண்டாகார சிற்சக்தி வடிவ விமர்சமானது, ஸ்வயம் பிரகாச நித்திய ஆனந்தகன சிவமாய் நிற்கும் நிலையே சிவ தத்துவம் எனப்படும். இங்கே கூறப்பட்ட சிவம், சக்தி என்னும் இரண்டு தத்துவங்களும் தத்துவ ரூபமாயும் அத்தத்துவங்களுக்கு அதீத ரூபமாயும் விளங்கும் என்பது சாஸ்திர சித்தாந்தமாகும்.

குரு என்னும் பதமானது “ அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி ஞானத்தையளிப்பவர் ” என்னும் அர்த்த முடைய காரணத்தால், மேற்கூறிய மூவகைத் தத்துவங் களிலும், குரு தத்துவமானது அதிஷ்டித்துக் கொண்டு அந்த அந்த தத்துவங்களின் ஞானங்களை அசுத்த மாகவோ, மிஸ்ரமாகவோ, சுத்தமாகவோ கொடுத்ததுக் கொண்டிருக்கும்.

சுத்த தத்துவங்களாகும் சுத்த வித்தை முத்தியவற் றில் விளங்கும் ஞானம் அல்லது குருதத்துவம் பிர தானமும் பாரமார்த்திகமுமாய் இருக்கும்.

சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாகும் மாயை முதலிய ஏழு தத்துவங்களின் விமர்சமாவது:—சுத்த சிவ தத்துவமா னது மாயா தத்துவத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டபோது எந் தும் வியாபகமாய் உள்ள உணர்ச்சி நீங்கி “ பரிச்சின் னன் ” என்கிற வுணர்ச்சியுடையதாகின்றது. இது தான் கலா தத்துவம். பரிச்சின்ன பாவம் ஏற்பட்டவுடன் “ ஸர் வக்ஞன் ” என்ற வுணர்ச்சி நீங்கி “ கிஞ்சிக்ஞன் ” என் னும் மயக்கம் உண்டாகின்றது. அது அவித்யா தத்துவம். பின்னர் “ அவாப்தகாமன், நித்ய திருப்தன் ” என்னும் உண்மையானது அராக தத்துவத்தினால் மறைந்து இது வேண்டும்; அது வேண்டும் என்னும் அவா வுண்டா கின்றது. அவாவோடு கூடிய பின்னர் காலதத்துவத்தினால் “ நித்தியன் ” என்னும் உணர்வுநீங்கி “ அநித்தியன் ; காலத்தினால் கட்டுப்பட்டவன்; என்றைக்காயினும் எனக்கு மரணம் உண்டு.” என்னும் எண்ணம் உண்டாகின்றது.

இங்ஙனம் காலதத்துவம் ஏற்பட்டவுடனே இன்ன இன்ன காலத்தில் இவை இவை செய்யப்படவேண்டும் என்னும் நியதியானது, கர்த்தவ்வியம் அற்ற அகர்த்தா வுக்கு நியதி தத்துவத்தால் ஏற்பட்டது. மாயையினால்

ஏற்பட்ட அவித்தை முதல் நியதியீடுகவுள்ள விசேஷப
தத்துவங்களினால், வாஸ்தவத்தில் தான் சிவமாய் இருந்
தும், பரிச்சின்ன, கிஞ்சிக்கு, ஸகாம, அநித்திய, நியாமக
அத்தியாஸங்களை யடைந்து, புருஷன் அல்லது ஜீவன்
என்னும் பெயரைப் பெறுகின்றான் இதில் அசுத்தமா
யுள்ள மாயையும் அதன் காரியங்களாயுள்ள கலாதிகளும்
நீங்க, புருஷன் உண்மைச் சிவமாகின்றான் புருஷன்
சிவமா தற்குச் சுத்தவித்தை முதலியன அத்தியாவசியமாம்.

இனி அசுத்த தத்துவ விமர்சம் செய்வோம். பிர
கிருதி முதல் பிரிதிவி ஈடுகவுள்ள இருபத்தினான்கு தத்து
வங்களும் ஜட சொரூபமானவை. இவை ஸ்தூல,
ஸூக்ஷ்ம, காரண தேக வடிவமானவை. இவைதான்
போக்கிய வடிவ பிரபஞ்சமாயும், போகாயதனமான சரீர
மாயும் விளங்குவன. யான் எனது, என்னும் அஹங்கார,
மமகாரங்கள் இவற்றிலுள்ளனவாகும். இவற்றோடு
சேர்ந்துதான் புருஷன் பல துன்பங்களுக்கு உட்பட்டு
வருந்துகின்றான். புருஷனிடத்துள்ள அத்தியாஸம் நீங்கி
விடின் அவன் ஞானியாகின்றான். ஞானிக்கு அசுத்த
தத்துவங்கள் துக்கரூபமன்று. ஏனெனில் அவனுக்குத்
தானல்லாதவற்றில் தானென்னும் மயக்கமும், தனதல்
லாதனவற்றில் தனதென்னும் பிராந்தியும் அற்றிருக்
கின்றன.

பிரகிருதி முதல் பிரிதிவியீடுகவுள்ள அசுத்த தத்து
வங்கள் ஆத்மாவல்லவென்று ஆத்ம விவேகத்தினால் நேதி
செய்து (இதுவல்லவென்று உணர்ந்து) தள்ளுதற்குரிய
ஞானத்தை யளிப்பவரீ அசுத்ததத்துவ உபாதியையுடைய
குருவாவர். இங்ஙனமே சுத்தாசுத்த தத்துவ உபாதியை
யுடைய குருவையும், சுத்த தத்வோபகித குருவையும்
அறிக.

ஸ்ரீகௌட பாதாசார்யாள் இயற்றிய ஸ்ரீவித்யா மந்திர ரத்ந ஸூத்திரங்களில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுடைய அசுத்த, சுத்தாசுத்த, சுத்த தத்துவங்களுக்கு முறையே ஆத்ம, வித்யா, சிவதத்துவங்களெனும் பெயர்ளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாத்ம, வித்யா, சிவதத்துவங்கள் தான் மானவ, ஸித்த, திவ்விய மெனும் மூவகையான குருமண்டல ஓக (கூட்ட)ங்களாகும் இம்மூன்று வகையான குரு மண்டலங்களும் உபாதிகளாகக் கூடியனவே. நிருபாதிக ஸ்வரூப குருதத்தவமோ வெனின், இவ்வுபாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்குவதாகும். இது மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாததாக விருக்கின்றது. ஆதலின் பரஸ்வரூபமாம். இதுவே துரிய ஸ்வரூபமுமாகும். இதுதான் தத்துவாதீத வடிவம். “ஷ்ரீஸூத்ரம் த்யம் தக்வாதீதம்ஹி ஸஹுரொலூகம்” என்று விருபாக்ஷ பஞ்சாசிகை கூறுகின்றதை இங்கே அறிதல் அவசியம்.

இத்தகைய சாந்த, சிவ, அத்வைத துரிய ஸ்வரூப குரு தத்துவமே தான் விமர்சாத்மகமாயுள்ள ஆத்ய சக்தியாய் விளங்குகின்றது. “மஹாஸூத்ரம் ஹவெஹித்வா ஸர்வஸூத்ரம் த்யம் தாக் | நவகூலதஸ்ய ஹவெஹித்வா நாவ ஹவெஹித்வா” என்னும் தந்திர ராஜப் பிரமாணத்தின் படி குருஸ்வரூபமானது விமர்ச ஸ்வரூபமான சித்தசக்தியென்னும் ஆத்யசக்தியாகும். குருஸ்வரூபத்தின் ஒன்பது வகையாகும் தன்மையானது தேகத்திலுள்ள இரண்டுகண், இரண்டு காது, இரண்டு மூக்கு (நாசித்வாரங்கள்), வாய், பாயு, உபஸ்தம் என்னும் ஒன்பது ஓட்டைகளால் விளங்குகின்றது. மேற்கூறிய நவத் துவாரங்களாலும் ஞானம் ஏற்படுவதால் அவைகள் குரு ஸ்தானங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சக்தி இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று சிற்சக்தி. இது தான் சிவத்தின் ஸ்வாபாவிகமான ஆத்ய சக்தியென்று கூறப்படும். மற்றொன்று அபரா சக்தி அல்லது ஜடசக்தி மாகும். “விஹிதஃ வெதநாஸூவா • ஜபஸக்திஜப ஸாஸ்திகா” என்று ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தில் கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த சிற்சக்திருடைய ஆத்ய சக்தியானது சுத்தப் பிரகாச வடிவ சிவத்திற்குப், “பரிபூர்ணேஹம்” என்னும் பராஹந்தையை விமர்சன செய்வதனால் குருஸ்வரூபமாகக் கூறப்பட்டது இந்த பராஹந்தையானது காமகலா ஸ்வரூபம்; இது பிரகாசவடிவ சிவமும், விமர்சரூப சக்தியும் ஐக்கியமான ஸ்வரூபம். இதன் பின்னரே “ஸொடகரோயத; ஸகக்ஷத வஹுஸூரஃ ப்ராஜாயெய” என்னும் சிருஷ்டியின் இச்சையுண்டாகிற்று. இச்சை, ஞானம், கிரியை யென்னும் மூன்றும் மாயாரூப அவித்யா சக்திகளாகும். ஜடப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டியின் பொருட்டு ஏற்பட்டன வாதலின் இவைகள் ஜடசக்திகளே. இச்சஜடசக்திகள் குருவினிடத்தில் கிடையாது. ஏனெனில் அவருக்குக் கர்த்தவ்வியம் இல்லை. கர்த்தவ்வியம் பரமேஸ்வரனிடத்தில் ஜீவர்களின் கர்மாநுபவங் காரணமாகக் கற்பிக்கப் படுகின்றது.

விமர்சரூப குருவை ஒன்பது வகையாய்ச் சாஸ்திரங்கள் கூறுவதன் அபிப்பிராயம் யாதெனில், பாஹ்ய விஷயங்களின் ஞானம், கண், காது முதலிய இந்திரியங்களால், மனத்திற்கு ஏற்பட்டு, பிரமாதாவாகிய ஜீவனால் அறியப் படுகின்றது.

பாஹ்ய ஞானம் பேதத்தோடு கூடியதேயாகும். ஆயினும் அந்தஞானத்திற்கு உபாதியாயிருக்கும் (பேது) விஷயத்தை நீக்கிவிடின், பேத ரஹித அகண்ட ஞானம் சேஷிக்கும். எங்ஙன மெனின், குடஞானம், மண்ஞானம்,

சூயவன் ஞானம், சக்கிர ஞானம், தண்ட ஞானம் முதலிய வற்றில் சூடம், மண், சூயவன், சக்கிரம், தண்டம் முதலிய விஷயோபாதிகளை நீக்கிப்பார்க்கின், சூடம், மண் முதலிய எல்லாவற்றோடும் அதுஸ்யூதமாய் விளங்கி ஞானம் ஏகரஸமாய் மிஞ்சும். இந்த ஆகண்ட ஞானமே விமர்சரூப சூரு ஸ்வரூபமாம்.

நமது சரீரத்திலுள்ள ஒன்பது துவாரங்களும் ஆத்மா, வித்யா, சிவ தத்துவங்களுள் அடங்கி, மானவ, லித்த, திவ்ய மென்னும் மூவகைக் சூரு மண்டலக் கூட்டங்களாகவும் பாவிக்கப்படுகின்றன. இங்ஙனமன்றி வேறு வகையாகவும், சில தந்திர சாஸ்திரங்களில் சூரு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவை எவை யெனின்; கண்டகாது, மூக்கு, நாக்கு, மெய் என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து வாக்கு, பாயு, உபஸ்தம் என்னும் கர்மேந்திரியங்கள் மூன்று; மனம் ஒன்று, ஆக ஒன்பதும் ஆகும்.

சூருஸ்தானங்கள், இங்ஙனம், சரீரத்தில் ஒன்பது வகையாகக் கூறப்பட்டினும் இந்த சூருஸ்வரூபம் ஆத்மா, வித்யா, சிவ தத்துவ மயமேயாகும்; ஆதலின் உபாதிகளோடு கூடியதே. தத்துவதீத நிருபாதிக சூருஸ்தானம் எதுவெனின் கூறப்படுகின்றது.

வியிஸியகஸிவாந்தவபுஸ டகஸஹைக்ஷாவூ ராவிந
பீணி வீமொ |

ஶாடிஸஹைகஸிவெ ஸ்ரீஹைஸிக ராஜஸூ ஶரண பவமஹெ ||

நமது சிவலிலுள்ள பிரஹ்மரந்திரத்தில் ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய கமலம் ஒன்றுள்ளது. இது கீழ் நோக்கியிருக்கும். இங்ஙனமே மூலாதாரத்திற்குக் கீழ் ஒரு ஸஹஸ்ராரம் இருக்கிறது. இது மேல் நோக்கியுள்ளது. கீழுள்ள இந்த ஸஹஸ்ராரம் சிவப்பு நிறமாயிருக்கும்.

இது குள ஸஹஸ்ராரமென்று பெயர். பிரஹ்மரந்தரத்திலுள்ளது அகுள பத்மமாகும். இது வெண்மை நிறமானது. இதன் கர்ணிகையில் ஒரு முக்கோணம் உண்டு. இந்த முக்கோணத்தின் மூன்று ரேகைகளிலும் ஒவ்வொரு ரேகைக்குப் பதினாறு அக்ஷரங்கள் வீதம் 48 எழுத்துக்களும், மூலைகளில் ஹ-ள-க்ஷ என்னும் மூன்று அக்ஷரங்களுமாக ஐம்பத்தோரெழுத்துக்களும் விளங்கும். ஆதலின் இம்முக்கோணம் மாத்ருகாபீடமாகும். இந்த மணிபீடத்திற்குள் பன்னிரண்டுதளங்களுள்ள ஒரு சிறு கமலமுண்டு. இந்த ஸஞ்ஞமமான கமலத்தின் மத்தியில் (கர்ணிகையில்) ஸத்குரு நாதரது சரணங்கள் விளங்கும். இது தான் பாரமார்த்திகமான குரு ஸ்வரூபம் விளங்கும் ஸ்தானமாகும்.

இத்தகைய பாரமார்த்திக சிவாபின்ன குரு ஸ்வரூபமானது, அகண்டாகார விருத்தியினால் ஸ்வயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது.

முற்கூறிய பிரகிருதி முதல் பிரிதிவி யீருகவுள்ள இரு பத்து நான்கு அசுத்த தத்துவங்களும், ஆத்ம தத்துவத்திலடங்கி மானவ ஓக குரு மண்டலமென்னும் பெயரைப் பெற்று துவைத விருத்தியால் விளங்கும்.

மாயை, கலை, அவித்தை முதலிய ஏழு சுத்தாசுத்த தத்துவங்களும் வித்தியா தத்துவத்திலடங்கி வித்த ஓக குரு மண்டலமென்னும் பெயரைப்பெற்று ஸாக்ஷி விருத்தியால் பாவிக்கப்படுகின்றன.

எஞ்சிய சுத்த வித்யாதி சிவாந்தமாயுள்ள ஐந்து சுத்த தத்துவங்களும் சிவ தத்துவத்தில் அடங்கி திவ்விய ஓக குருமண்டலமென்னும் பெயரைப்பெற்று அகண்டாகார விருத்தியினால் பிரகாசிக்கின்றன. தத்துவாதீத சிவாபின்ன பர ஓக குரு ஸ்வரூபமானது ஸஹஜ ஸ்திதியாகவே உள்ள

நிலையாகும். துவைத விருத்தி ஜாக்கிரத்திலும்; ஸாக்ஷி விருத்தி ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி, ஸுக துக்காநுபவம், அத்தியாஸம், மனோகல்பித தியேய ஸாக்ஷாத்கரமும் முதலியவைகளிலும்; அகண்டாகார விருத்தி சுத்தத்ரிபுழ ரூப ஸ்விகல்பஸமாதியிலும் விளங்குவனவாயிருக்கின்றன.

இங்ஙனம் குருஸ்வரூபமானது பிரிதிவிமுதல், சிவாந்தமாயுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவரூபமாயும், அத் தத்துவாதீதமாயும்; ஆத்ம, வித்யா, சிவதத்துவரூபமாயுந் அவற்றிற்கு அதீதமாயும்; ஞானேந்திரிய, கர்மேந்திரிய அந்தக் கரணவடிவமாயும், அவற்றிற்கு விலக்ஷணமாயும்; துவைத-ஸாக்ஷி, அகண்டாகார வடிவ விருத்தித்திரய ஸ்வரூபமாயும், அவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாயும்; ஜாக்கிரம், சொப்னம், சுஷுப்தி, பிரமை (அத்யாஸம்), தியானம், ஸ்விகல்பஸமாதி முதலிய அவஸ்தைகளாகவும், அவற்றில் விளங்கும் அகண்ட ஞானமாகவும் பிரகாசிப்பது ஒருவாறு சுருக்கமாய் விமர்சிக்கப்பட்டது.

இனி, குரு பாரம்பர்ய ஞானத்தையும் அதன் இன்றியாமையை (அத்தியாவசியத்தையும்) விசாரிப்போம்.

குருபாரம்பரை

பிரஹ்மவித்தையானது குருசிஷ்யக்கிரமத்தில்தான் நிலைத்து இருக்கிறது. கண்டாக்ஷ கண்டாக்ஷாவடிஸௌ-ஸம்ப்ராப்த லேக்ஷணம் || பிரஹ்மவித்தையானது, பிரஹ்ம ஸ்வரூப குரு அவதாரங்களில் முதலாவதான ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தியினின்றும் சிஷ்யப் பிரசிஷ்யக் கிரமமாய் இப் பூமியின்கண் பரவி நிலைபெற்றுச்செழித்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பது இதற்குப் பிரமானமாம்.

முமுகூஷ அல்லது ஸாதகஞானவன், பாரம்பர்யக் கிரமத்தில் வந்து, பரம்பரையின் ஞானத்தோடுள்ள ஒரு

குருவை யடைந்தாலன்றி, அவன் கருதிய பலனை யடைய
முடியாது. வாரம் வயெண்ண விஜ்ஞாதா ஹ வங்விவோ
ஹீ || என்று வாமகேச்வரதந்திரம் கூறுவது இங்கு அறி
தற்பாலது. அன்றியும் ஸ்ரீஸூக்த ஸம்ஹிதையிலும்—

யொவிஜ்ஞா ஸந்ததி ஜ்ஞாந விஹீநொ டேஸிகொ
ஹவெசு |

ஸநநொ ஹக்ஷணெ நெநவக்ஷுஜ்ஞாயிம் விநிவதயெசு ||

யொவிஜ்ஞா ஸந்ததி ஜ்ஞாந விஸிஷெடா டேஸிகொ
ஹவெசு !

ஸொநாயாஸெந ஸம்ஸாராஸுணாஜேதாரகொ
ஹவெசு ||

ஸம்ப்ராஜாய விஹீநாய விஜ்ஞா வெஜாந்த வாரமா : |
ஸாவிஜ்ஞா நெநவ விஜ்ஞாஸுஜ ஹதிதகூ விஜாஹ்ஸிதி : ||

வாரம் வரூ வரிஜ்ஞாநம் வரவிஜ்ஞா பூவதகூ |
வாரம் வரூவ வொயெந விஜ்ஞா ஸாவ்யகூ வகூரா ||

யாயாமொ துவரி ஜ்ஞாநம் விவாஹஸூராவ காரகூ |
வாரம் வரூ வரிஜ்ஞாநம் தயா ஜ்ஞாநொவ காரகூ ||

ஸக்தி ரஸூ ஜஹகீ விஜ்ஞஹதெ யஸூ டேஸிக
வரவாரா யூதா |

ஜேக்தி ஸிபிரவி யாஸூ ஸகூரொ : ஸம்ஸவஸ வர
வெஜநெநதூ ||

எவனொருவன், குரு ஸம்பிரதாய பரம்பரையில் வராமலும்
தன் குரு பரம்பரா ஞான மில்லாமலும் உள்ள குருவை
யடைவானேயாயின், அவன் ஆகாசபக்ஷணத்தால் தனது

பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயல்பவனாவன். ஆனால் ஸம்பிரதாய பரம்பரையில் வந்த வொருவன், குருவாகப் பவிப்பானேயாகில், அவன் தனது சிஷ்யர்களின் பவ பந்தங்களை வெகு சுலபமாய் ஒழித்து அவர்களைக் கரையேற்றுகின்றான். “ஓ வேதாந்த வித்யா பாரங்கதர்களே” “குரு பரம்பரையின் ஞானமின்றியவன், தான் அடைந்த வித்தையினால் ஞானத்தைப் பெறுவதில்லை” என்று வித்வான்கள் கூறுகின்றனர்; ஆதலின் குரு பரம்பரையான ஞானமே பிரஹ்மஞானத்தைப் பூர்ணமாக அளிக்கின்றது. விவாஹத்தில் கோத்ர ஞானமானது எவ்வளவு அவசியமோ, குருபரம்பரை ஞானமும் பிரஹ்மவித்யாலித்தியில் அவ்வளவு அவசியமாக விருக்கின்றது.

எவனுக்குத் தேசிகனுடைய பரம்பரையின் ஞானம் நன்றாக விருக்கின்றதோ அவனுடைய ஆத்மசக்தி நன்கு விகலிக்கின்றது; குருபரம்பரையின் ஞானத்தினால் அவனுக்கு மோகமும் வெகுசுலபமாய்ச் சித்திக்கின்றது.

இந்த குருபரம்பரையானது ஸ்ரீ தக்ஷணாமூர்த்தியினின்றும் ஆரம்பித்திருப்பதாய் முன்னர் கூறப்பட்டது.

ஔவா ஔவ ஸாராஹாஹா ஸாஹாராஹா ஔவாஹா ||

ஔவ ஔவ ஶாஶாஶா வயபுஹா வநெ மஹா வராவராவா ||

என்னும் சுலோகமானது குருபரம்பரையின் முதல், இடை, முடி களைத் தெரிவிக்கின்றது. இது சுத்தாத்வைத பிரஹ்மவித்தியா குருபரம்பரை. உபநிஷத்துக்களில் பிரஹ்மவித்தியா பரம்பரை மற்றொரு வகையாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீவித்யா சாஸ்திரங்களில் மற்றும் வேறொரு வகையாகவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானசார்ய பரம்பரை, ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் தெரியாமற் போனாலும், ஸாதகனுக்குத் தனது குருபரம

குரு (குருவுக்குக்குரு), பரமேஷ்டிகுரு (பரமகுருவுக்கு குரு) இவர்களின் நாமதேயங்களாவது நன்கு தெரிந்து இருத்தல் ஆத்தியாவசியம். ஸ்வகுரு ஆத்மதத்துவ ஸ்வ ரூப்ராய் மானவ ஓகத்தோடும், பரமகுரு வித்யாதத்துவ ஷ்டிவினராய் வித்த ஓகத்தோடும், பரமேஷ்டிகுருவான வர் சிவதத்துவ அபின்னராய் திவ்விய ஓகத்தோடும் ஐக்கி யப்படுதலால் இம்மூவரின் ஞானமே ஸம்பூர்ண குரு மண் டல ஞானத்தை யளிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஸ்ரீவித்யா குருபரம்பரையில் ஆதியாக ஸ்ரீமஹா தேவரைக் கூறினோம். இந்த விஷயம் காமகலா விலா ஸத்தில் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சூழிநாய நிரூபணம்

ஸக்திம் ஜ்ஞாநஜெநந்தம் ஸ்ரஹ | சூநம்ஜொ ஸ்ரஹ |

விந்ஜாதும், ஸவஃ ஸ்ரஹாரம், ஸவஃ ஸாக்ஷிணம்,
ஸவஃ ஸ்ரஹகம், ஸவஃ ஸ்ரஹஸ்தி, ஸ்ரஹிதாநத
ஜெகநஸஜெவாய ஜாதா; ஸந்ஜா ஜெநாநிஜெநா ஸுஜெ
ஸுஜ;

ஸஜெநா, ஜெகந், நிராஜெநா விஸுஜய சூநத: வர:
ஐஜாஜி உபநிஷ ஜெகந்ஜெநா, விஜாநதவந வர
ஜாயு ஸ்ரஹா விஸுஜாதக வரஜெஸுர வநவ, வரஜ
காராணிக: ஸுயஜெவ, ஸுஜாதாநம், காரிகவா ஜிநு
நாடுவ காரிகாஜெஸுரீ நாடுவ ஜிநு ஜிநுந ஸுஜெவ
ஜிநு ஸிவ ஜாநவளவாஜி சூஜாவகீணெடா முரு
ஜெவவாஜாஸந, சுதிவந ஹி ஜாஜ: ஸுஜாஜகீதி

தா ஸ்ரீராம || உபநிஷத்துக்களில், ஸத்து, சித்து, ஆநந்தம், அநந்தம் என்பனவாதிகளால் நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட சுத்தப் பிரஹ்மமானது, காமேஸ்வர காமேஸ்வரிகளாகப் பவித்து அவர்களுள் ஒருவருக்கு மற்றொருவர் குருவாகி, திவ்விய லித்தமானவ மென்னும் பெயரையுடைய குருபரம்பரர்க் கிரமத்தைப் பக்திமான்களைச் சம்ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீராம இவ்வுலகில் ப்ரவச்செய்து நிலை நிறுத்தினார்கள். இந்த காம காமேஸ்வரர்கள் பிந்துபீடத்தில் அதிஷ்டிதர்களை யுள்ள வர்கள்.

சூலீந : ஸ்ரீவீரே க்யதயமகாரொ மாராஸீவொ
விஷ்ணு ||

தஸ்யேஷ ஸ்ரீஸகெஷு காரெஸ்யெஷு விஷ்ணு
ராமவிஷ்ணு ||

ஸ்ரீசக்கரத்தின் மத்தியத் திரிகோணத்தின் நடுவி லுள்ள ஸ்ரீபீடமென்னும் மஹோட்யாண பீடத்திலுள்ள மஹா காமேஸ்வரர், தனது விமர்ச சக்தியான மகா காமேஸ்வரிக்கு ஆதி யுகமாகுங் கிருதயுகத்தில் ஆத்ம வித்தையை யுபதேசித்து ஆதி குருவானார். இவருக்குச் சர்யாநந்தநாதர் என்று பெயர். ஸ்ரீ வித்யாநந்தநாதர், ஸ்ரீபரமசிவாநந்தநாதர் முதலிய பெயர்களும் இவருக்கே உண்டென்று தக்கப் பிரமாணங்களால் ஏற்படுகின்றன.

• குரு ஸார்வ பெளமராகிய இவர், இரண்டாவது யுக மாகிய திரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீ ஊர்த்வாநந்த நாதரென் னும் உட்டிசாநந்த நாதருக்கும், துவாபரயுகத்தில் ஷஷ்டிசர்நந்த நாதருக்கும், கலியுக ஆரம்பத்தில் மித்ரேசா நந்தநாதருக்கும் ஸ்ரீ ஆத்மவித்தையை உபதேசித்தருளினா ரென்பது, “ஸீஜதி தயாயி வகீந வரீக்ஷு விஷ்ணு
புகாஸ்யாஜீஸ வனதெரொவ திதயம் ஸி

நாடுவீதம் மூன்று கோ விஷி : எனும் பிரமாணத்தால் நன்கு புலப்படுகின்றது. திரேதாயுக குருவாகிய உட்டிசாநந்த நாதர், துவாபரயுக குருவாகிய ஷஷ்டிசாநந்தநாதர், கலியுக குருவாகிய மித்ரேசாநந்த நாதர் இம்மூவரும் முறையே சிவ, வித்யர், ஆத்ம தத்வ ஸ்வரூப சக்தி, காமராஜ, வாக்கபவ பீஜங்களின் அதிபதிகளாய் விளங்குகின்றார்கள். இவர்கள் ஓகத்திரய ஸ்வரூப குருமண்டல நாதர்களுக்கு உபதேசித்துக் குருகுலத்தை விருத்தி செய்தார்கள் என்று காமகலா விலாசம் கூறுகின்றது.

இங்ஙனமாயின் ஸ்ரீ சக்கிர மத்தியத் திரிகோண ரூப காமகிரி, பூர்ணகிரி, ஜாலந்தரம் என்னும் முன்று பீடங்களில் நித்திய ஸாந்நித்தியராய் உள்ள மித்ரேசர் முதல் மூவரும் குருமண்டலத்தில் உள்ள ஓகத்திரய குரவர்களும் திரேதாயுகத்தில் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. ஆகவே ஸ்ரீ சக்கிரத்திற்கும், சக்ராதிஷ்டான தேவதைகளுக்கும் இவைகளைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிகளுக்கும் அநித்யத்துவம் ஏற்படுகின்றது. ஆதலின் ஒவ்வொரு யுகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதென்பது பொருந்தாது.

இது நியாயமே. இங்கே யுகமென்பது நம்மால் விவகரிக்கப்படும் காலமன்று. காலத்தின் அதிசூக்ஷ்ம தமமாகிய ஒருத்ருடியிலும் கிருதாதி நான்கு யுகங்களும் உண்டு. காலத்தின் அங்கங்களாகும் விராடி, கடிகை, முஹூர்த்தம் முதலிய ஒவ்வொன்றிலும் கிருத, திரேத, துவாபர, கலியுகபாகங்கள் உண்டு. ஆதலின் பரப்பிரஹ்மம் காமகலா ஸ்வரூபங்கொண்டு சப்தரூபமும் அர்த்த ரூபமுமான சிருஷ்டியை யெந்தக்காலத்தில் செய்ததோ அந்தக்ஷணத்தின் முதலாவது பாகம் கிருதயுகம், இரண்டாவது பாகம் திரேதாயுகம், மூன்றாவதும் நான்காவதும்

துவாபர, கலியுகங்களாகும் என்று அறிவது அவசியம்
 சிருஷ்டியின் ஆதியை அறிதற்குக்கூடாதாதலின் சிருஷ்டி
 அநாதி. ஸ்ரீசக்கரத்திலுள்ள குருமண்டலமும் அநாதிமே
 யென்பதற்கு யாதோராகேஷபணையு மின்று. ஸ்ரீசக்கரத்
 திலுள்ள ஓகத்திரயத்தோடு நம்முடைய குருத்திரயம்
 ஐக்கியப்படுதலால் நமது குருபரம்பரையும் அவிச்சின்ன
 மாகவே யிருக்கின்றது.

இனி குரு பாதுகா மந்த்ரத்தின் விமர்சம் செட்டிப்படு
 கின்றது. குரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு என்னும்
 குருத்ரயத்தோடு சேர்க்கப்பட்டு விளங்குவது பாதுகா
 மந்த்ரமாகும். ஆதலின் பாதுகா மந்த்ரத்தினாலேயே குரு
 பரம்பரை விளக்கமாகின்றது. இந்த மந்த்ரம் பிரஹ்ம
 வித்யாதீக்ஷையில், முதலில் உபதேசிக்கப்படுகின்றது.
 பாதுகா யென்றால் என்ன?

வாஹநாசு ஸவஹுரித ஸ்ரீஹ நெந ஹேஹாசு |

காஹிதாஹு ப்ராநகாசு வாஹுகேதுவிய்யதெ ||

என்னும் பிரமாணப்படி, ஸாதகனாகிற முமுகூஷின்
 ஸகல பாபங்களையும் போக்கி, ஜனன மரணமென்னும்
 மஹா பயத்தினின்றும் காப்பாற்றி அவன் அதிக ஆவு
 ளோடு இச்சிக்கும் மோக்ஷத்தை யளிப்பதால் பாதுகை
 யென்று அழைக்கப்படுகிறது.

பாதுகா மந்த்ரஸ்வரூபம்

* தாராதிதய கூஹாஸீ ஸொஹம் ஹம்ஸஸிவாவ்யுநம்
 யுக்தாஹு |

ஹாஹு ஸீஹெஹுக்ஷாஹம் ஸ்ரீமஹ நாயஸு வாஹு
 காஹவெந ||

* இந்த சுலோகம், இந்நூலாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட
 ஸ்ரீ குருவாரியாஸ்தவத்திலுள்ளதாகும்.

என்னும் சுலோகத்தினால் ஸ்ரீகுரு பாதுகா மந்த்ரஸ்வரூபம் கூறப்படுகின்றது.

• • த்ரிதாரீ யென்னும் மூன்று விமர்சப் பிரணவங்
களோடு, குமாரீ யென்னும் பாலா பீஜங்கள் மூன்றும்,
ஹம்ஸ ஸ்ரீவஜ்ஜோஹம்—ஸொஹம் ஹம்ஸஸ்ரீவஃ—ஹம்ஸ
ஸ்ரீவஜ்ஜோஹம் ஹம்ஸஃ என்னும் மஹா வாக்கியங்களும்
ஹ்-வ்-வ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-ஹ்-
என்னும் பன்னிரண்டு பீஜங்களுங் கூடியது பாதுகா
மந்த்ரமாகும். பாதுகை யென்பது பாதங்களைத் தாங்கும்
பாதக்குறடு அல்லது பாதரக்ஷையாகும். பாதுகைக்குத்
தன்னை யாராதிக்கும் ஸாதகனைத் தரணம்செய்யும் சாமர்த்
தியம் உள்ளது ஸத்குருவின் பதகமலத்தின் ஸாங்கத்
யத்தினாலேதான் என்றறியத்தக்கது. குரு சரணவைபவம்
மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாத விஷயமாகும். “வாஜோ
ஸ்ய விஸூ ஹிதாநி த்ரிவாஜஸ்யா஽பிதஹி” பிரஹ்
மாபின்ன ஸத்குருவின் ஒருபாதம் அவித்யா வசத்தரான
ஸாதகர்களின் பொருட்டுள்ள தாகும். த்ரிவாஜஹிதாநி
ஹி நாராயணோப நிஷத்தித், பிரஹ்மத்திற்கு அவித்யா
பாதம், வித்யாபாதம், ஆநந்தபாதம், துரீயபாதம் என
நான்கு பாதங்கள் உள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இங்கே பாதம் என்பது (பதம்) அடைய வேண்டிய இடத்தை
அடைவிப்பது என்னும் அர்த்தத்தில் வந்ததாகும்.

• ஸத்குருவானவர் சிஷ்யனுக்கு வித்தைையை உபதே
சித்து அவனை அவித்யா பாதத்தினின்றும் வித்யா பாதத்
திற்கு ஏற்றி, வித்யாபாதத்தில் பிரஹ்மாபின்ன அஹங்கிர
ஹோபாஸனரூப மன்ன நிதித்யாஸனங்களின் மூலமாய்
ஸவிகல்ப ஸமாதிரூப ஆநந்தபாதத்தை யடைவிக்கிறார்;
பின்னர் துரீய பாதமும் அடையப்படுகின்றது. இதுவரை
வில் சத்குருவின் கடாக்ஷம் அத்தியாவசியம்.

குரு மஹர்வாக்யோபதேஷ்டா. 'ஆதலின் குரு பாதுகா மந்த்ரமும் மஹா வாக்யதூல்யமாகத்தான் இருத்தல் வேண்டும்.

பாதுகா மந்த்ரார்த்த விசாரம்

இம் மந்த்ரத்தின் முதலிலுள்ளது மூன்று பிரணவங்கள். பிரணவம் ஒன்றுதானே? மூன்று பிரணவங்கள் எப்படி வந்தன? எனின், பிரஹ்மப் பிரணவமே பிரகாசப் பிரணவம் ஒன்றுதான். இதுதான் பிரஹ்மத்தின் வாசகம். வாசகம் தனது சக்தி விருத்தியினால்லாமல் லக்ஷணவிருத்தியால் பிரஹ்மத்தைக் குறிக்கின்றது. லக்ஷணவிருத்திக்குத்தான் அகண்டாகாரவிருத்தியென்று மற்றொரு பெயர். இதுதான் விமர்சவடிவம். பிரஹ்மம் பிரகாச விமர்ச வடிவமாயிருப்பினும், இவ் விமர்சாம்சம் ஸாதகனுக்குத்தான் மிகவும் உபயோகமா யிருக்கின்றது. விமர்சத்தின் பாரமார்த்திக தத்துவம் ஸாதகனுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பிரஹ்மத்தோடு ஐக்கியப்படுத்துதலே யாகும். ஆதலின், எங்ஙனம், பரமாத்ம ஸ்வரூப தத்வத்தின் வாசகம் "ஓம்" என்னும் பிரகாசப் பிரணவமோ அங்ஙனமே ஜீவாத்மாவாய் உள்ளபோது துவம் பதத்தின் வாசகம் விமர்சப் பிரணவமென்று கூறப்படும். இவ்விமர்சப் பிரணவத்தின் லக்ஷ்யார்த்தம் கூடஸ்த ஸ்வரூப பிரத்யக் ஆத்மாவாகும். இவ் விமர்சப் பிரணவங்கள் ஐந்து ஆகும். இவ் வைந்து விமர்சப் பிரணவங்களும் ஒரு ஜீவனது ஜாக்கிரம், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி, துரீயம், துரீயாதீதம் என்னும் ஐந்து அவஸ்தைகளில் விளங்கும் விஸ்வன் தைஜஸன், பிராக்ஞன், ஸாதகன் அல்லது அப்பியாலி ஆருடன் அல்லது பிரௌடன் என்னும் ஐந்து நிலைகளைத் தெரிவிக்கின்றன. ஆதலின் விமர்சப் பிரணவங்கள் பல வாய்த்தான் இருக்கும்.

ஸாதாரணமாய் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஜாக்கிரம், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி யென்னும் மூன்று அவஸ்தைகளே அதுபவத்தில் இருப்பதால், அவற்றைக் குறிக்கும் மூன்று பிரணவங்களே குரு பாதுகையின் முதலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை வெணம்-ஹீம்-ஸ்ரீம் என்பனவாகும். துரிய, துரியாதீதங்களாகும் மற்ற இரண்டு (அவஸ்தைகளின்) பிரணவங்கள் ஹ்ளம்-ஹ்ஸ்வ்ஹ்ம் என்பனவாகும்.

விமர்சப் பிரணவங்களின் அர்த்த விசாரம்

வெணம் என்னும் பீஜமானது வாக்கபவ பீஜ மெனப்படும். வாக்கபவ மென்றால் எல்லா வாக்குகளும் அதாவது வேதங்களும் எங்கிருந்து உண்டாயினவோ அந்த ஸ்தானம் என்று பொருள். இந்த வாக்கபவ பீஜமான வெணம் என்பது அகார, இகார, ஏகார, (பிந்து) அதுஸ்வாரங்களின் சேர்க்கையால் உண்டானதாகும். “சுழிஜீஷெ வுரொஹிதழ்” என்று ருக்வேதம் ஆரம்பிப்பதால் முதல் அகாரம் ருக்வேதத்தைக் குறிக்கின்றது. இரண்டாவது இகரமானது “ஐஷெஷுஜெகூ வாயவெஷு வாய வஷு” என்னும் யஜுர்வேத ஸூசகமாகும். மூன்றாவதாயுள்ள அகாரமோ “சுஜ் சூயாஹி வீதயெ” என்னும் ஸாமவேதத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. நான்காவதாயுள்ள பிந்து ‘ஸம்நொ டேவீ ரஹிஷ்யெ’ என்னும் அதர்வண வேதத்தின் ஸூசகமாகும். ஆகவே வெணம் என்பது சதுர்வேத ஸ்வரூபமாகும்.

துவைத விருத்தியோடு கூடிய ஜாக்கிரத் அபிமானியான விஸ்வன், “ஸாஸூயொநிகூக” என்னும் சாப்தப்பிரமாணப்படி வேதங்களால் தத் பத வாச்யனான பிரமேஸ்வர ஸ்வரூபத்தை விமர்சம் செய்கின்றான்.

கூறப்படும் மூன்று மஹா வாக்கியங்களும், முறையே (1)ஸ்வகுரு (2) பரமகுரு (3) பரமேஷ்டி குரு பாதுகா மந்திரங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதுவுமன்றி ஸ்வகுரு பாதுகா மந்திரத்தில் “ஸ்வாரு வ ந்ராவணஹேதவெ ஸ்ரீமாவெ நமஃ” என்றும், பரமகுரு பாதுகையில், “ஸ்வாஹேதவெ ஸ்ரீமாவெ நமஃ” என்றும், பரமேஷ்டி குரு பாதுகையில் “ஸ்வாஹேதவெ ஸ்ரீமாவெ நமஃ” என்றும் மூன்று மந்திரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஸம்பிரதாய வித்தாந்தமாகும். ஸ்வரூபநிருபணஹேதுவாகும் துவம் பித லக்ஷயார்த்த ஸ்வரூபம் ஸத்குரு ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வச்சப்பிரகாச விமர்சஹேதுவாகும் தத்பத லக்ஷயார்த்த ஸ்வரூபம் பரமகுரு ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வாத்மா ராம பஞ்சரவிலீன தேஜஸ்ஸாகும் அவிபதத்தின் அகண்டார்த்தம் ஸ்ரீபரமேஷ்டிகுரு ஸ்வரூபத்திலும் ஸமன்வயமாகின்றன. இதனால் குருத்திரய ஸ்வரூபமானது தத்துவமலி, பிரக்ஞானம் பிரஹ்ம, அயமாத்மா பிரஹ்மா; அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி என்னும் மஹா வாக்கியஸ்வரூபமாயுள்ள தென்பது பரம ரஹஸ்யமாகும். இவற்றின் விசேஷ ரஹஸ்யங்களை குருமுகமாய் அறியவும்.

“ஹுளஃ” என்னும் பீஜமானது துரியப் பிரணவமாகுமென்று முன்னர் கூறப்பட்டது. பிரகாச விமர்ச ஸ்வரூப அதிஷ்டான சித்சக்தியினின்றும் தோன்றிய காயா விலாஸமான ஸர்வப் பிரபஞ்சத்தினின்றும் நாமரூபங்களை நிவர்த்திசெய்து, அகண்டமாயுள்ள அஸ்தி, பாதி, பிரிய வடிவ சிவதிருஷ்டியை யுண்டாக்குவது இந்த துரியப்பிரணவத்தின் திரண்ட பொருளாகும்.

வியிவிய கடுமார்ந்தவடவ டிகுடி ஹைகூடாவு) ராஜா
 லீணி வீடு |

பாடிஸாடி கடுமே ஸ்ரீபெரிய ராஜாவு) அரண் லீவ
 மெவெ ||

ஆஞ்ஞா சக்கிரத்திற்கு மேல் இருக்கும் பிரஹ்ம ரந்
 பிரத்தில், ஸஹஸ்ரதள கமலத்தில், தத்துவாதீத நிருபாதிக
 குருஸ்தானம் உள்ளதென்றும் அக்குரு ஸ்தானமாகிய
 மாத்ருகா பீடத்தில், பன்னிரண்டிதழ் கமலத்தில், மேற்
 கூறிய பன்னிரண்டு பீஜங்கள் விளங்கும் என்றும் முன்
 னர் கூறப்பட்டது. இப்பன்னிரண்டு வியஷ்டி பீஜங்களில்
 நான்கின் ஸமஷ்டி கேசரீ பீஜமென்றும், எட்டின் ஸமஷ்டி
 ஆநந்த பைரவ பீஜமென்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்
 றன. இவ்வாறந்த பைரவ பீஜமே நவநாத பீஜமென்றும்
 கூறப்படும்.

நவநாத பீஜங்களின் அர்த்த விமர்சம்

ஸ்ரீ குரு ஸ்வரூபமானது அஞ்ஞான நிவர்த்தகமும்
 தத்துவ ஞான பிராப்தகமும். ஞானத்தாலன்றி அஞ்
 ஞான நிவர்த்தி சம்பவியாது. இந்த ஞானமும் பரோ
 க்ஷம், அபரோக்ஷம் என இருவகைத்து. இங்கு ஞான
 மென்பது ஆத்மா அல்லது பிரஹ்ம ஞானமேயாகும்.
 அநாத்ம வடிவ நாம ரூப பிராபஞ்சிக ஞானமல்ல. ஆத்ம
 ஸ்வரூப பிரஹ்மம் சப்தப் பிரமாணம் ஒன்றைத்தவிற மற்
 றொரு பிரமாணத்தால் அறியத்தக்கதல்ல. ஆதலின் பிரஹ்
 மாகின்ன ஆத்ம ஸ்வரூப போதக சப்த ஸ்வரூபமே ஸ்ரீ
 குருமூர்த்தியின் சிறந்த வடிவம் என்று ஏற்படுகின்றது.
 அவாந்தர வாக்கிய ரூப சப்த வடிவ குருவினால் பரோக்ஷ
 ஞானமும், ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய வடிவ மஹாவாக்கிய
 ஸ்வரூப சப்தமாகும் குருவினால் அபரோக்ஷ ஞானமும்

உண்டாகின்றன. இந்த சப்தமோ ஆகாசத்தின் குணம். ஆகாசம் மூன்று வகைப்படும். அவை பூதாகாசம், சித்த ஆகாசம், சிதாசமாசம். இவை, முறையே விசுத்தி (கண்டம்), ஆக்ஞை (புருவமத்தி), ஸஹஸ்ராரம் இவைகளில் விளங்குகின்றன. நாம் இப்பொழுது சிதாசமாசத்தைப்பற்றி விமர்சிப்போம். மேற்கூறிய மூன்று வகையான ஆகாசங்களினுடைய சப்தங்களின் அர்த்தம், விமர்சம், (பூதாகாச சப்தார்த்தம்) துவைத விருத்தி, (மனாகாச சப்தார்த்தம்) ஸாக்ஷிவிருத்தி, (சிதாகாச சப்தார்த்தம்) அகண்டாகார விருத்திகளால் ஏற்படுகின்றன. இச்சிதாகாசமும் அதிஸூக்ஷ்மமான ஒன்பது வகையுபாதிகளால் விளங்குகின்றதென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வொன்பது உபாதிகளும் ஆக்ஞைக்கு மேல் ஸஹஸ்ராரம் வரையில் ஒன்பது ஸ்தானங்களில் இருக்கின்றன. இவை பிந்து, அர்த்தசந்திரன், ரோதினி, நாதம், நாதாந்தம், சக்தி, வியாபிகை, ஸமனை, உன்மநி, என்பனவாம். இவ்வொன்பது வகையான அதிஸூக்ஷ்மோபாதிகளை யதிஷ்டித்து சிவதத்துவஸ்வரூப அகண்டாகார விருத்தி வடிவ, ஜீவப்பிரஹ்மாபேதபோதக, அபுரோக்ஷ ஞானப் பிரதாயக மஹா குரு விளங்குவார். இவ்வுபாதிகளோடு சேர்ந்தவர்களே நவநாதர்களாவர்.

விசேஷ பிரஹ்மஸ்வரூப ஸம்பரஹ்மண்ய ஸ்வாமியின் நவவீரர்களும் இவர்களே. நவவித ஸமாதி விருத்திகளை யுண்டு பண்ணுபவர்களும் இவர்களே.

உமை, ஹைமவதீ என்னும் சிற்சக்தியின் பாதச் சிலம்பின் நவரத்தினங்களினின்றும் தோன்றிய ஒன்பது சக்திகளிலிருந்தும் பிறந்தவர்கள் வீரபாஹு முதலிவர்களாகும். சிற்சக்தியின் பாதச் சிலம்புகளே வேதங்கள் என்பது சாஸ்திரப் பிரஸித்தம். அவற்றின் மணிகளே

உபநிஷத்துக்கள்.. ஆவற்றினின்றும் பிறந்த நவவீரர்கள் ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய போதக அகண்டாகார விருத்தி ஸ்வரூபர்களுள்பது பரம தத்வ ரஹஸ்யார்த்தமாகும்.

ஆளுகைக்குமேல் பிரஹ்மரந்திரம் ஸரையிதுள்ள பிந்து, அர்த்தசந்திரன் முதலிய ஒன்பது சிதாகாச ஸ்தானங்களில், கடைசியதான உன்மனீ ஸ்தானமானது மனோ வாக்குக்களுக்கு எட்டாத தாகையால் அதை ஸமநா ஸ்தானத்தில் சேர்த்து எட்டாகக் கணக்கிடப் பட்டு, அவை ஹ, ஸ, கூத, ம, ல, வ, ர, யும்-என்னும் எட்டு பீஜங்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன வென்று ஸ்ரீ ரஹஸ்ய தந்திரத்தில் பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

• இங்ஙனம் மேற்கூறிய எட்டு பீஜங்களால் பிந்து ஆகாசாதிஷ்டித குரு முதல் ஸமநாகாச அதிஷ்டித குரு வரையில் உள்ள எட்டு குருஸ்வரூப அகண்டாகார விருத்திகளோடு துரியாதீத பிரணவ லக்ஷ்யார்த்தமாகும் பிரஹ்மத்திலேயே ஸதாவிஹரித்துக்கொண்டுள்ளதென்று பொருள்படும் வெவ்வேறு பீஜங்களாகும் ஹ வ ல வ ஹ்ரம் என்னும் நான்கு பீஜங்களோடும் விளங்குவது துவாதச தளகமலமென்னும் குருஸ்தானம் என்று ஒருவாறு சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. இதுதான் துரியாதீதப் பிரணவமாகும்.

இக்கமலத்திற்குள் “ஹம்ஸஃ” என்னும் இரண்டு பீஜங்கள் விளங்கும். இவைகள்தான் குருபாதுகைகள் இவற்றில் ஒன்று பிரகாசபாதுகை-மற்றொன்று விமர்ச பாதுகை-இவைகளே சிவசக்தி ஸ்வரூபம்; ஸோம அக்னி ஸ்வரூப அக்னிஷோமீயமும் இவையே. இவற்றின் ஸ்வ ரூபத்தை நன்கு அறிந்து இவற்றிற்கு மத்தியில் விளங்கும் உகாசூரமாகும், பிந்துவில் ஐக்கியமுற்றவர்களே பரம

ஹம்ஸ ஸந்நியாஸிகள். ஜீவன் முக்தர்களும் இவர்களுள் யாவர். இங்ஙனம் ஸ்ரீ குரு பாதுகா மந்திரம் அர்த்தத் துடன் விமர்சம் செய்யப்பட்டது. இனி குரு ஸ்வரூபத் தியானஞ் செய்யும் விதத்தை விசாரிப்போம்.

ஸ்ரீ குரு ஸ்வரூபத்தியான விசாரம்

ஹ்ரு ஹ்ரு ராஹ்ரு மாஹ்ரு ஹ்ரு கணிக்ரவீஹ்ரு வாஹ்ரு |
ஸிவரூபம் ஸ்ரேத வஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ||
ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ||
ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ||

ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு |
ஸ்ரீ குரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ||

இதுகாறும் ஸ்ரீ குருபாதுகா மந்திர விசாரம் செய் யப்பட்டது. ஸ்ரீ குருபாதுகா மந்திரமானது பரம்பரா ஞானத்தை ஆதாரமாக வுடையதாகும். பரம்பரை ஞானமோ, தூவர்களின் கார்ய கரண ஸங்காதமான தேகத்தையம் பெருமைகளையும் குறிக்கும். ஆனால் குரு தத்துவமோவெனின் சுத்தப் பிரஹ்மஸ்வரூபத்திற்கு வேறல்லாமல், தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமற்றதாய், மனோ வாக்குகளுக்கு எட்டாததொன்றாகும். ஆதலின், குரு ஸ்வரூபம் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமுடையசரீரமா? அல்லது அபரிச்சின்ன அகண்டைகரஸ சேதனமா? வென்னும் சங்கை நிகழுகின்றது. இச் சங்கைக்குச் சமா தானமாவது:—

குரு ஸ்வரூப பாவனை சரீர நோக்கிலுமுண்டு; சேதன நோக்கிலு முண்டு. சரீர நோக்கத்திலுள்ள குரு ஸ்வரூப பாவனையால்தான் சேதன வடிவ குருஸ்வரூப பாவனை திடமாதல் வெண்டும்.

குருஸ்வரூபம் பீரம், அபரம் என இருவகைத்து பரம் சேதனவடிவம்; அபரம் சரீரவடிவம்; குரு ஸ்வரூபத் திற்கு அஞ்ஞான நிவர்த்தகமே சிறந்த லக்ஷணமாய் இருக்கின்றது. ஸ்வஸ்வரூபத்தின் அஞ்ஞான நிவர்த்தி சாப்த போதத்தினால்தான் உண்டாகுமென்று முன்கூறப்பட்டது. சப்தம் முகத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பவேண்டும். ஆதலால் குரு ஸ்வரூபத்திற்குச் சரீரம் அத்தியாவசியமாய் வேண்டியதாயிருக்கின்றது.

அஜிஜ்ஞாநாயுஃ ஸமாரா ஜெவாலிமஜ்ஜை ஸரி தானி : ஸ்ரோத்ரியம் ஸுஹநிஷம் என்னும் சுருதியும் ஸ்ரோத்ரியம், ஸுஹநிஷம் என்னும் விசேஷணங்களால் சரீரத்தோடு கூடிய குருவையே குறிக்கின்றது. குருபஸதனம், குருபக்தி, குருசம்ருஷை, குருவாக்ய பரிபாலனம், முதலியவையாவும் சரீரஸஹித குரு தத்துவத்தில்தான் ஸாத்தியமாகும். குருநாம ஸைமரணையும் குருரூபத்தியானமும் சாஸ்திரங்களில் கூறியிருப்பது சரீர பாவத்திலேதான் என்று ஏற்படுகின்றது. நாமரூபமற்ற சேதனபாவத்தில் நாமஸ்மரணையும் ரூபத்தியானமும் எங்ஙனம் ஸாத்தியமாகும்? ஆகவே சரீர வடிவத்தில் தியேயமாயுள்ள குரு தீத்வம் சேதனவடிவத்தில் ஜேயமாகின்றது. ஆதலின் குரு தியானம் அவசியம் செய்யத்தக்கது.

தியானம் என்பது மானவிக கர்மமாகும். அதாவது ஒருருவத்தை மனத்தினால் கற்பித்து அவ்வுருவத்தையே மனத்தினால் தியானித்தலாகும். இக்கற்பனை, தியானம் செய்யும் புருஷனது அதீனத்தில் இருக்கின்றது. கூதபூஃ கூதபூஃ, சுந்யாகூதபூஃ யொமுகூதபூஃ கதூதபூஃ குஃ குறித்தபடி செய்யவோ, செய்யாமல் இருக்கவே அல்லது வேறு வகையாய்ச் செய்யவோ சாத்தியமாய்

இருப்பதனால் மூனவிககர்மமாகும் தியானம் கர்த்துநந்தர்
மாகுமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறும். ஞானமோ வஸ்து,
தந்த்ரமாகும். ஒரு கடத்தைப் பார்த்து வீட்டின் ஞான
முண்டாகாது; கடம் என்னும் ஞானம் உண்டாகாமல்
இருக்காது. ஆதலின் வஸ்துதந்த்ரம்யதார்த்தமும், கர்ந்நு-
தந்த்ரம் அயதார்த்தமுமாகும். ஆகவே தியானம் அய-
தார்த்தம் என்று சித்திக்கின்றது. அயதார்த்த ஐ? ஐ?
ரூபமான தியானத்தினால் முழுகூவிற்ரு என்ன பயன்
ஏற்படும்? ஆகவே குரு தியானமும் பயனற்றதேயாகும்
என்னும் சங்கை உண்டாகின்றது.

சமாதானம்:—ஐ? (ப்ரமம்) இரண்டு வகைப்படும்.
ஸம்வாதிப்பிரமம் ஒன்று. விஸம்வாதிப்பிரமம் மற்றொன்று.
மணியினது பிரபை (ஒளி)யில் மணியென்னும் ஞானம்
ஒன்று. தீபத்தின் பிரபையில் மணியென்னும் ஞானம்
மற்றொன்று. இவ்விரண்டும் ஆத்தியாஸமேயாயினும் மணி
யினது பிரகாசத்தை மணியென்று நினைப்பவனுக்கு மணி
யின் லாபம் (அடைவு) ஏற்படுகின்றது. தீபத்தின் பிர-
காசத்தை மணியென நினைப்பவனுக்கு மணி எவ்வகையி-
லும் கிடைப்பதில்லை. ஆதலின் கருதியபொருளையடைவிப்-
பது ஸம்வாதி பிரமையாகும். பயனற்றதாய் ஒழிவது
விஸம்வாதி பிரமையாகும். ஆதலின் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி முத-
லிய பிரமாணங்களாலும், குருவின் உபதேசத்தாலும் சித்-
தித்தபடி செய்யும் தியானம் கருதிய பயனைத் தருவதாய்
இருப்பதால், ஸம்வாதிப்பிரமையாய் இருக்கின்றது
பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன், ஸூர்யன்,
ஸரஸ்வதி, மஹாலக்ஷ்மி, காளி, ஷண்முகன், முதலிய,
தேவதைகளுக்கு ஸகுண ஸாகாரத்தியானம் சாஸ்திரங்-
களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த அந்த தேவதையை,
அதேதற்கு ஏற்பட்ட தியானத்தின்படி தியானிப்பது அவசிய

யும் மனதைத் தன்னிஷ்டப்படி கற்சிப்பதற்கு விடாமல், சாஸ்திரப் பிரமாணப்படி, ஒன்றை, ஒரே வகையாய்த் தியானிக்கப் பழக்கவேண்டும். எங்ஙனம் ஸாலக் கிராமத்தில் விஷ்ணு புத்தியும், பாணலிங்கத்தில் ஈஸ்வர புத்தியும் ஏற்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே குரு சரீரத்தில் பிரஹ்ம புத்தி ஏற்படுகின்றது. ஸாலக்கிராம, பாணலிங்கங்களில் தோன்றும் பிரத்தியக்ஷமான கல் லென்னும் ஞானமானது, தியேய ரூப பரோக்ஷ, விஷ்ணு, ஈஸ்வர ஞானங்களுக்குப் பாதகமாவதில்லை. ஆதலின் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தோன்றும் துவைதப் பிரபஞ்சத்தில், பரோக்ஷ அத்வைதப் பிரஹ்மத்தைப் பாவிக்கலாம். பாவனை திடப்பட திடப்பட அத்தியஸ்த துவைத ஞானம் கிரமமாய் நசித்து அதிஷ்டான அத்வைதப் பிரஹ்ம ஞானம் ஏற்படுகின்றது. ஆதலின் குருத்தியானம் அவசியம் செய்யத்தக்கதே யாகும். குருவின் சரீர வடிவத்தை தியானிக்க வேண்டுமா அல்லது வேறு வடிவத்தைத் தியானித்தல் வேண்டுமா வெனின் சாஸ்திரங்களில் குருவை யெங்ஙனம் தியானிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதோ அங்ஙனம் தியானித்தல் அவசியம். அது வருமாறு—

ஸிவரூபம் ஸ்ரீதவஹு ஶாயுஹிஷாநுயெவநஃ॥
 டியாபுடபுஷிம் ஸ்ரீராஸ்யம் வராஹயக்ராஂஸுஜம் ॥

மங்களகரமான வடிவம், தூய்மையான வெள்ளை வஸ்திரம், வெண்மையான புஷ்பமாலை, வெண்மையான பூஷணங்கள், வெண்மையான சந்தனப்பூச்சு முதலியவைகள், கருணை கசிந்தொழுகும் பார்வை, புன்முறுவலோடு கூடிய முகம், வரதம் அபயம் என்னும் முத்திரைகளோடு கூடிய இரண்டு கர கமலங்கள் இவைகளோடு கூடித் தனது,

வாரீங்கு மதயாவுத வவாஷாரண வெஷயா |
வடிவத்ரா வாரீகரொ ஸக்திர டிக்ஷணஜாவூத்யு ||

இடதுத்துடையின்மேல் மஞ்சள் நிறத்தோடும், செந்நிற வஸ்திர புஷ்ப, ஆபரணாதி வேஷத்தோடும் தன் இடது கையில் ஒரு தாமரைப் புஷ்பத்தைத் தரித்துக்கொண்டுள்ள சக்தியை (குரு) தனது வலது கையினால் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருக்கும் வடிவத்தைத் தியானித்தல்வேண்டுமென்பது சாஸ்திரப் பிரமாணமாம். இத்தகைய வடிவத்தோடுள்ள குருவைஎங்கே இருப்பதாக பாவித்தல் வேண்டுமெனின் ஸ்ரீஸ்ரீ ஹராயுதமாஹொஜகணிகூர் வீஹாவிநா-தியானம் செய்பவன் தனது பிரஹ்ம ரத்திரத்திலுள்ள ஸஹஸ்ர தள கமலத்தின் கர்ணிகையிலுள்ள (மாத்ருகா) பீடத்தில் வலிப்பதாகத் தியானித்தல் வேண்டுமென்பது பிரமாணமாம். மேற்கூறிய குருத் தியானம், குருவின் சரீரத்தின் சிறப்பு லக்ஷணத்தோடு சேர்த்துக்கொண்டும் செய்யலாம்.

நாமரூப உபாதிகளோடு கூடிய ஸகுண் ஸாகாரத் தியானம் செய்யச் செய்ய மனம் ஏகாக்ரப்பட்டு, தியேயம் நிலைக்கும். பின்னர் அஹங்கிரஹோபாஸனையின் அப்பியாச பலத்தால், நிருபாதிக ஆத்மாவின் பிரஹ்ம ஸ்வரூப குருமூர்த்தியின் பரதத்வத்தில், தியானத்தின் பொருட்டாகக் கற்பித்த நாமரூப உபாதிகள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கழியும். இங்ஙனம் முற்றும் கழிந்த பின்னர், நிருபாதிக குருஸ்வரூபம் எஞ்சி நிற்கும். இது தான் ஜேயஸ்வரூபம். தியேயம் ஜேயமாய்த் தோன்றிய அந்தக்ஷணத்திலேயே ஞாதா, ஞானம், ஜேயம் என்னும் திரிபுடியின் பேதத் தோற்றம் ஒழிந்து அபேததர்சனம் ஏற்

படும். இந்நிலை தான் அகண்டநிலை ; இந்நிலை தான் குருவின் பரதத்வ ஸ்வரூபம்.

1. ஸ்ரீ ஹ்ருநம் ப்ராஸுபஜம் கெவயம் ஜ்ஞாநஜிதிஃ |
விஸ்வாசீதம் ம்மந ஸஜ்ஞம் தக்ஷஸ்யுர் ஐயக்யு ||

வாகுந் திது. விஜய ஜயம் ஸவயஸ்வரக்ஷிஹிதம்
வாவாகீதம் திருமண ரஹிதம் ஸக்ஷ்மம் நரோதி।

2. கப்பல் சேய்மரக்காசம் விரைவில் வந்தவராவார்.

●த் தீரம் ஐயிடுதம் வநததெவெஸ் ஸ்ரீ மாராவெ நதி : ||

3. சுநத ஶாநதகரம் ப்ரஸஹம்

ஜோந ஸ்ரூயம் நிஜலாவ யுகம் |

• யொழிந்து விட்டன. ஹவரொம வென்றன.

ஸ்ரீஜை-பரமம் நித்ய ஜஹம் நமோஸி ||

4. ஹம்ஸாஸ்யாம் வரிவ்யதவத்ரு கரெனெழிடுவெஜுஜ-

முதாரணம்

வினா-10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய விடையைக் கொடுக்கவும்.

சூரியன் தெரு பிவ்வ விடிநாஸம் பருணம் ஹநம்
தம் ஸாஹம் |

புதுக்கோட்டை விழாஹம் மாரா வடிம் யூயெழி
ஹம் ஸாஸ்து ||

5. விஸ்வராவிநாதாஜி ஷேவ ஜிமம் நிக்ஷம்பரம் நிஷ்கம்

நித்திரா ஊழ் ஸஹஸ்ரவத்ரு கஜமம் சூதாக்கரொ
 20வ்வே |

நித்யாநத ஸ்யம் ஸுஹெவக நித்யம் நித்யம் ஸிவமஸு
புலம் |

ய்யாயெஃஸவஃ வரா தூரதரம்ஸுஹித ஸவ்யாமஜி ||

6. ஊய்யாஜாய மஹொஃவஃ த்ரிஸுவ நெஹி

காராவ்ய விஹாவாநம் |

விஜாஹாஸஸிஸு வெஃ வரிதம் ஷட்து கரஸம்ஹாரிணம்

சுஹெஹித ஸுஹாஜிநெஹிதம் வரிணம் புலஹிஸா

விதம் |

ஸாந்தம் ஸ்ரீ மஹாவங்கஜம் ஹஜிநெஹிதநு

ஹநெஹிதநு ||

என்று குருகீதை கூறுவது குருவின் பரதத்வமான
இந்நிலையைத் தான் என்றறிதற்பாலது.

ஸுஹாஜிவாஸநெ ஸுஹாயஸுஹ ஹிததிவஹிதா

ஸஸம்ஸாராஹ்யஹெஹிதநெஹி ஹெஹிதநெஹிதநெஹி ||

என்னும் ஸ்மிருதிப் பிரமாணரீதியாய் எந்த முழுக்ஷு
வான ஸச்சிஷ்யனானவன் இதுகாறும் கூறிவந்தபடி
ஸ்ரீ குருதத்வத்தை நன்கு விமர்சித்து விதிப்படி உபா
ஸித்திக்குறே அவன் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைச் சந்தேக
மின்றிக் கடந்து நித்தியாநந்தப் பெருவாழ்வாங்கரையை
யடைகின்றான்.

சிவம்.

ஸ்ரீ மஹா ஹரணார விநாயகஸு ஸு ||

श्री गुरुचरणारविन्दाभ्यां नमः

श्रीमत्परदेवतायै नमः

॥ श्री गुर्वार्यास्तवः ॥

विधिविलकमलान्तर्वसदकथहलक्ष्म्यरुचिरमणिपीठे ।

द्वादशदलकमले श्री देशिकराजस्य चरणमवलम्बे ॥

1.

तारत्रितयकुमारी सोऽहं हंसशिशवाख्यमनुयुक्ताम् ।

द्वादशबीजैर्लक्ष्यां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

2.

अग्नीषोमीख्यायां शुक्लारुणमिश्रविन्दुलक्ष्यार्थाम् ।

हंसपद्ममुख्यरूपां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

3.

आनन्दाकाररसामखिलमहादुरितनाशकद्वाराम् ।

शिवशक्त्यभेदरूपां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

4.

षडविधविकारहीनां नानाविधचित्रलोकसुविलासाम् ।

वेदान्ताऽमृतसिक्तां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

5.

अष्टत्रिंशत्सकलां अग्न्यर्यमसोममण्डलप्रभवाम् ।

आम्नायशिखरवेद्यां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

6.

विमृशप्रकाशरूपां विगताज्ञानस्वरूपमहिमाढ्याम् ।

शाम्भवदीक्षालभ्यां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

7.

संसारार्णवपोतां समयमताचारभावनान्तस्थाम् ।
बदरीवराश्रमस्थां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

8.

वेदान्तकमलवल्लभविद्योत्पलसोमसंविदाकाराम् ।
अद्वैतभावसारां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

9.

सहजावस्थासीमां सच्चित्सुखशुद्धबुद्धसर्वस्वाम् ।
सकलाध्यासनिरासां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

10.

वर्णाश्रमाद्यतीतां जीवन्मुक्तौघमान्यविभवार्थाम् ।
ललितापीठनिवासां श्री गुहनाथस्य पादुकां वन्दे ॥

11.

गुहावासमीशं गुणातीतमूर्तिं गणाधीशपूर्वप्रपूज्यं सुभक्त्या ।
गुहाऽकार माश्रित्य तत्ज्ञानदं तं गुहानन्दनाथं गुरुं वै भजेहं ॥ 12.

अनाद्यन्तरूपं यदादित्यरूपं तदादित्यमूर्तिप्रभिद्यव्रजंतं ।
यदात्मप्रकाशप्रदानैकनिष्ठं सदा तद्गुरुं तं सुभक्त्या भजेऽहं ॥ 13.

प्रकाशस्यरूपं परव्योमरूपं परातश्च पूर्वं परावद्विभाव्यं ।
प्रकाशेत्यधाऽनन्द नाधेतिचाऽख्यापरं तं गुरुंवै नतोस्म्यानतोस्मि ॥

॥ श्री महाषोडशीमातृका स्तोत्रम् ॥

ॐबीजपरमरूपां शृंगाररसप्रभावचिह्नहरीम् ।

श्रीशिवकामीनाम्नीं कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 1.

ह्रींकारपञ्जरशुकीं हृल्लेखाख्यप्रणवसहजलक्ष्यार्थाम् ।

हृलक्षतिकोणमध्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 2.

क्लींकारबीजरूपां कृष्णारुणशुक्लत्रिगुणसीमान्ताम् ।

कामेशविमृशरूपां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 3.

ऐंबीजवाग्भवाख्यां अ इ अंकारादि निगमशिखरस्थां ।

आयीपल्लविताख्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 4.

सौः कारशक्तिबीजां सोमार्कानलमंडलाधिष्ठाम् ।

सौभाग्यमंत्रलक्ष्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 5.

ओंकाराम्नायाद्यां सोहं हंसश्शिवाख्यमनुलक्ष्याम् ।

शब्दार्थलोकरूपां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 6.

ह्रीं द्वादशान्तविभवां गुरुमनुचक्रप्रपञ्चस्वोपास्याम् ।

हंसस्य हंसरूपां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 7.

श्रीसद्गुरुरूपधरां श्रीशिवकामेशवामसौन्दर्याम् ।

श्रीकाञ्चिमध्यनिलयां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 8.

पञ्चार्णवाग्भवमुखीं पञ्चब्रह्मोपरिस्थचिच्छक्तिम् ।

पञ्चोपचार तृतां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 9.

- हसकहलहीं लक्ष्यां अहमाकाराखयसिद्धकाभकलां ।
हयमुखदेवैस्सेव्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 10.
- चतुरार्णशक्तिकूटां सकलहीमित्यखंडसंविदेकरसां ।
मुक्तिस्वरूपसीमां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 11.
- सौभाग्यहृदयरूपां सौःकाराभिन्नपरात्मिकां शक्तिं ।
आभासजीवसाक्षिं कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 12.
- ऐंद्रपददायकांघ्रिं एमैन्तार्थस्वरूपचित्कालिकां ।
एलबिलसेव्यचरणां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 13.
- कलईसबिन्दुरूपां कामेशप्राणरूपकामेशीं ।
ललितापदार्थलक्ष्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 14.
- हीमित्याम्नायनुतां हींकारैकपरायणस्यहृद्रम्याम् ।
हींकार पेटिकूमणिं कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 15.
- श्रीनाथगुरुगुहाख्यां षट्त्रिंशत्तत्त्वपीठमध्यस्थां ।
निगमांतविभववेद्यां कामाक्षीं नौमि कामपीठगताम् ॥ 16.

श्रीकामाक्षीप्रसादेन चिदानन्द कृतं त्विदं ।
षोडशीमातृकास्तोत्रं श्रीमद्देव्यै समर्पितम् ॥

மதிப்புரைக் குறிப்புகள்

ஸ்ரீ நகர விமர்சம்

ஆர்யாத்விசதி என்னும் ஸ்ரீலலிதா ஸ்தவ ரத்தினம்
(விலை 0—12—0)

ஆர்யாதீரம், தம்பகோணம்:—ஆர்யாத்விசதியை அடிமுதல் முடிவுவரையில் வாசிக்கும் ஸஹிருதயர்களுக்கு பிரம்மாநந்தானுபவம் ஏற்படுகிறது நிச்சயம். இது த்வரி ப்ரதானமாயுள்ள உத்தம காவ்யமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் பராசக்தியின் வாசஸ்தானமாகிய ஸ்ரீநகரம் வெகு விரிவாய் ஆரம்பத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நகரத்துக்கு 25 கோட்டைகளும், அவைகளுக்குக் காவலாளிகளுமிருப்பதாக இதில் சொல்லியிருக்கிறது. அக்கோட்டைகளுக்குள் சிந்தாமணி கிருஹ மிருப்பதாகவும் அதற்குள் ஸ்ரீசக்ரமும் அதன் பிந்துபீடத்தில் காமேச்வர காமேச்வரிருபமான பரதேவதை வசிக்கிறதாகவும் இதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீசக்ரவாஸிநியான் அம்பிகையின் பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரத்துடன் இந்தஸ்தோத்திரத்தின் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூல் வடமொழி தெறியாத தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்படாதது பற்றி ஸ்ரீமான் ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்வர்கள் தென்மொழியில் உரையொன்று எழுதி இத்துடன் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமான் அய்யர்வர்களின் மொழி பெயர்ப்பானது மூலக்கிரந்தத்தின் சுவை குன்றா வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ நகர விளக்கச் சுருக்கத்தை ஆர்யாத்விசதியின் தாற்பர்ய ஸாரஸர்வஸ்மாகக் கூறலாம். ஆர்யாத்விசதியில் சொல்லியுள்ள ஸ்ரீ நகரக் கோட்டைகள், சிந்தாமணி கிருஹம், ஆவரண தேவதைகள், குரு மண்டலம், நித்யா தேவதைகள் இவைகளின் விவரணங்கள் எளிய தமிழ் நடையில் இவரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இடையிடையே அந்த சந்தர்ப்பத்துக் கேற்றப் படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உயர்ந்த தமிழுரையுடன் கூடின இவ்வுத்தமக் கிரந்தத்தை வெளியிட்ட ஸ்ரீமான் அய்யர்வர்களின் பரிசீரழத்தை நாம் ஸபலமாகச் செவ்வதானால் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கி வாசிக்க வேண்டும். அசுத்தமின்றி அழகாக கிளேஸ் பேபரில் 122 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகத்

தைக் கையிலெடுத்தால் கீழே வைக்க மனம் வரா தென்பது நிச்சயம். பரதேவதா பக்தியும் பூர்ணமாய் உதிக்கும்.

பிரிய வாசகர்களே! முந்துங்கள்!! முந்துங்கள்!!!

ஆத்ம் வித்யாபூஷணம் V ஜகதீச்வர சாஸ்திரிக்

7-10-1937

* * *
கதேசமீதீர, சென்னை:— 9-10-1937

சித் சக்தி, சித்வித்யை முதலிய பெயர்களுள்ள ஸ்ரீவித்யோ பாஸணை நம் நாட்டில் தொன்று தொட்டு மகான்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் பிரஹ்ம வித்யைக்கு இந்த ஸ்ரீ வித்யோபாஸணத்தை முக்கியமாக உபதேசித்திருப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். சக்தி பூஜை யென்பதைச் சாதாரணமாகக் கருதாமல் பிரஹ்மவித்யைக்கு இதைச் சாதனமாகக் கொண்டிருப்பதால் ஆஸ்திகர்கள் இதில் மிகுந்த ஆதரவுக்காட்டுவது மிகப் பொருத்தமாகும். இதில் ஸ்ரீ சக்கரம் வெகு விரிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதும், அதன் கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப் பட்டிருப்பதும் ஒரு விசேஷமாகும்.

* * *
Hindu, Madras:—10-10-'37

The "Arya Dvishathi" of the Sage Durvasa, otherwise known as 'Lalitha Sthava Ratnam', is one of the classics of devotion. It is in praise of the Devi and describes the splendours and mysteries of Her gracious abode, Sri Nagara which has its counterpart in the microcosm of the human body. The editor has written an illuminating introduction. As Mr. K. S. Ramaswami Sastry points out in his foreword, Mr. Subramania Aiyer's object is to remove the misconception that "Sri Vidya or Sakti worship in its purest form is any way different from the Upanishadic Sadhanas".

கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ பிரஹ்ம வித்யா விமர்சினி சபை,
89, லாயட்ஸ் ரோட், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha

89, Lloyd's Road, Royapettah,

MADRAS.

Objects :—

1. To hold periodical classes for the members to promote an insight into the study of Brahma Vidya.
2. To publish books on Brahma Vidya by Brahma Sri N. Subramania Iyer, President-Founder, and such others as are approved by him.
3. To help the members in the practical realisation of Brahma Vidya.

Membership :—Only those who have been proposed by one member and seconded by two other members shall be admitted as members by the Managing Committee who have the right to reject any application without assigning any reason.

Subscription :—Every member shall pay an annual subscription of Rs. 2/- in two equal instalments of Re. 1/- on or before the 31st January and 31st July of each year. Part of half year will be treated as full half year.

Management :—The executive management of the Sabha is completely vested in the President-Founder assisted by a committee consisting one Vice-President, one Honorary Secretary, one Treasurer one member in charge of publication and one other member to be selected by the general body

Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha PUBLICATIONS.

Rs. A.

1. Sree Nagara Vimarsam (Sanskrit & Tamil)
(Durvasa's Lalitha Sthava Ratnam)... 0-12-0
2. Sree Guru Thathwa Vimarsam 0-0-0
3. Varivasyārahasyam.
(Sanskrit Text and Tamil Com-
mentary). In the Press
4. Kamakalā Vilasam (Sanskrit Text
and Tamil Commentary).
5. Pratyabhijnā Sutrās (with Text and
Commentary in Sanskrit and
Tamil).
6. Parā Pūjā Vāsanā Vimarsam
(Tamil).
7. Thripurōpanishad with Sri Rama-
nanda's Commentary in Sanskrit.

Publications of the Sabha can be had from:—

The Manager,

Sree Brahma Vidya Vimarsini Sabha,

89, Lloyds Road, Royapettah,

MADRAS.